

A BENCÉS DIÁKSZÖVETSÉG HÍRLEVELE

Karácsony Tihanyban

Az éjféli misén a kórus alatt sokan állnak. Olyanok is, akik máskor talán nem jönnek a templom felé. Tudunk-e hálásak lenni? Tudunk-e örülni az ajándéknak? Tudatosítjuk-e, hogy ajándékkal tele az életünk, nekünk, panaszkodó embereknek? A napokban érkezett egy szöveg, a beszédnek ez az alapja.

„Ha a hűtődben van ennivalód, tető a fejed felett, ruhád, hogy felöltözz, és egy ág, ahová lehajthatod a fejedet, akkor gazdagabb vagy, mint a világ lakosságának a 75 %-a.

Ha van egy kis pénzed a bankban, egy kevés a pénztárcádban, s néhány filléred a porcelánmalackádban, akkor ahhoz a 8 %-hoz tartozol, akik a leggazdagabbak a világon.

Ha ma reggel inkább egészségesen ébredtél, mint betegen, akkor sokkal jobb helyzetben vagy, mint az az egy millió, aki nem fogja megérni ennek a hétnek a végét.

Ha sohasem élted át a háború szörnyűségeit, a börtön magányát, a kínzókamra szenvedéseit, vagy sosem gyötört az éhség, akkor sokkal jobb a helyzeted, mint 500 millió embernek a földön.

Ha el tudsz menni a templomba anélkül, hogy zaklatásnak, letartóztatásnak, kínzásnak lennél kitéve, akkor szerencsésebbnek mondhatod magad, mint egymilliárd ember a világon.

Ha szüleid élnek, és még mindig házasságban, akkor ritkaság számba menő ember vagy, itt, a mi országunkban is.

Ha mosolyogva felemeled a fejedet és köszönetet tudsz mondani, akkor szerencsés kiválasztott vagy, mert ugyan sokan tudnának köszönetet mondani, mégsem teszik meg.

Ha meg tudod fogni valakinek a kezét, megölelni vagy vállon veregetni valakit, akkor szerencsés vagy, mert érintésed gyógyító hatású.

Ha pedig ezt elolvasod, akkor kétszeresen is rád mosolygott a szerencse: mert valaki gondolt rád, s ráadásul szerencsés csillagzat alatt születted, mert több milliárd ember a világon még csak olvasni sem tud.”

Batholomaiosz pátriárka füstölője csörög a csengettyűkkel... Szívesen használom, mert jelkép számomra. Kelet és Nyugat találkozott és találkozik itt nálunk, Tihanyban. Ma is.

Siófokról, Veszprémből, a környező településekről is jöttek emberek. A végén az ének majd' szétveti a templomot:

„Fel nagy öröme, ma született,

Aki után a föld epedett...”

Dr. Korzenszky Richárd OSB (Ph 59)

* A „Tihanyi Kalendárium 2004” 127. lapjáról.

In Memoria Aeterna erit justus – Az Örök Emlékezetben élnek majd az igazak ...

A PAX HUNGARICA Diákszervezetek Szövetsége, amelynek a BDSZ is tag-szervezete, **november 15-én** gyűlt össze – immár a tizennegyedik évben – hogy közösen emlékezzünk meg elhunyt tanárainkról, diáktársainkról. Idén is a Margit körüli ferences templomban jöttünk össze imádságra, szentmisére. A szentmisét közösen celebrálták az iskolákat fenntartó szerzetesrendek képviselői, és evangélikus, református testvéreink is részt vettek a közös imában. A megemlékező szentbeszédet *Placid atya* mondta, ő nyolc évig volt bencés diák, azóta 60 évig bencés tanár. A szentmisén így könyörögtünk:

Az egyházi iskolák elhunyt tanárai és diákjai emlékezetének napján adjunk hálát Istenünknek mindazért, amivel általuk ajándékozott meg bennünket, és kérjük a végtelenül irgalmas Istent, hogy bocsássa meg bűneinket, és adja meg nekik színe látásának örömeit!

1. Hálát adunk Neked, Urunk, áldott emlékü szerzetes és világi tanárainkért és nővéreinkéért, akik szavukkal és jó példájukkal az üdvösség útján vezettek bennünket! – *Kérünk Téged, hallgass meg minket!*

2. Ők az ifjúság tanítói voltak. Add meg nekik az igazság tanítóinak megígért jutalmat! – *Kérünk Téged, hallgass meg minket!*

3. Köszönetet mondunk Neked volt diáktársainkért is, akikkel együtt éltük át ifjúságunkat, és akik már hazatértek Hozzád. Add, hogy feloldozást nyerjenek vétkeik terhéért, és bőséges jutalmat nyerjenek a jóért, amit velünk vagy másokkal tették! – *Kérünk Téged, hallgass meg minket!*

4. Azoknak a testvéreinknek, akik földi életükben a súlyos szenvedések útját járták, add meg a szenvedésben megtisztultak boldogító örök vigaszát! – *Kérünk Téged, hallgass meg minket!*

5. Támassz, Urunk, az iskolafenntartó szerzetes és más egyházi közösségeknek sok értékes hivatást hazánk földjén és az egész világon! – *Kérünk Téged, hallgass meg minket!*

6. Add, Urunk, hogy a tanárok iskolai munkájukat szívvel-lélekkel végezzék bőséges szellemi táplálékot és a krisztusi élet jó példáját adják tanítványaiknak! – *Kérünk Téged, hallgass meg minket!*

Istenünk! Te jószágos vagy választottaidhoz és irgalmas megváltója mindazoknak, akik Benned hisznek. Bocsásd meg szolgálád minden bűnét. Testvéri könyörgésünk nyerje meg nekik irgalmadat, és add, hogy a Te színed előtt egykor viszontláthassuk őket. Krisztus, a mi Urunk által kérjük ezt Tőled.

Amen.

2003. november 14-én a Farkasréti temetőben vettünk végső búcsút *Lohr Ferenc* diáktársunktól (Ph 61), aki példamutató türelemmel viselt hosszú szenvedés után 2003. október 26-án, életének 61. évében hunyt el. Osztályfőnöke, *Luif Otmár* atya és osztálytársa, *Baffi István* atya temette, a gyászmisébe bekapcsolódott *Czike János* atya is, közösen méltatva *Feri* család- és hazaszeretetét, betegségével való bátor küzdelmét és Istenbe vetett erős hitét. A sírnál közösen elénekeltük a Szent Benedek himnuszt.

Nyugodj békében, *Feri!* A családdal, rokonsággal, barátokkal együtt gyászolunk osztálytársaid és mind, mi többiek.

falevelek

– látod hogy szállnak
– hogy?

(magányos szentély
lelkem
hol metafizikus gúzszt
ima nem köt istenekre

csönd
papok csoszognak
a feledés játékával
arcukon
az emlékezés nosztalgiája
meg nem adatik)

– nyomtalanul

Molnár Tamás (Ph 03)

Ifjúság és katolikus iskolák vértanúi, hitvallói a diktatúra éveiben

A Szentatya hívta az egyházat az ezredfordulón, hogy emlékezzen vértanúira! Pannonhalmi diákkorunkban – 1956–60-ban voltam diák – volt valamilyen fogalmunk arról, hogy sötét korszakban élünk. Többünk családját sújtotta korábban a kitelepítés vagy egyéb kemény megkülönböztetések és megbélyegzések. A mi évfolyamaink átéltek '56-ot, *Söveges Dávid* igazgató atya elhurcolását és megkínzását, az '56 utáni megtorlásokat, benne néhány iskolatársunk apját, családját érintő kivégzéseket is. De hogy a háttérben valójában mi történt, kicsoda vérengzéseket vitt végbe a kommunista diktatúra az 50-es évektől egészen a 70-es évekig, arról kevés sejtésünk volt.

A következőkben fiatalok, diákok üldözéséről és hitvallásáról írok néhány sort. Megdöbbentő volt számomra, hogy ezekről mi, a későbbiek folyamán az egyházban elkötelezetten dolgozók és az ifjúsággal foglalkozók sem tudunk. A félelem olyan erős máig, hogy az érintettek vagy rokonságuk, leszármazot-
taik máig sem, vagy alig beszélnek a történekekről.

A gyöngyösi „ifjúsági” per

A kommunista kormányok – szovjet mintára – minden országban eltervezték az egyházak felszámolását. Ennek egyik első lépése az egyházi szervezetek-egyesületek és az egyházi iskolák megszűntetése volt. A kommunizmus különböző archívumaiban fellelhető jegyzőkönyvek tartalmazzák ebből a korból a pártvezetőség előre gyártott terveit. Ezek szerint az egyházi reakció letörésének érdekében szükség van koncepciók véres, látványos perekre, részben az ország megfélemlítése, részben az egyház megtörése érdekében.¹

Az egyik első ilyen per 1946-ban zajlott. A mai dokumentumok szerint e per nyilvánvalóan a fenti koncepcióba illeszkedett. A katolikus egyesületek államellenes tevékenységét, illetve megsemmisítésük jogosságát kívánták „igazolni” vele ország-világ előtt. A közvetlen cél, hogy *Kiss Szaléz* nagyhatalmú ifjúsági lelkipásztort, ferences szerzetest is eltegyék láb alól. Szaléz atya sok fiatalot vonzó lelkiigyakorlatokat, prédikációkat, találkozókat tartott. Az ellene irányuló támadás első lépéseként három, 16-17 éves fiúból akartak terhelő vallomást kicsikarni. De ez nem sikerült. Ekkor 30, nagyrészt középiskolás diákot tartóztattak le. Addig „kezeltek”, kínozták őket, amíg be nem ismerték, hogy az atya vezetése mellett „összeesküvést” szerveztek.² A beismerő vallomások – a mai kutatók szerint – teljesen zavarosak, egymásnak ellentmondók: szó esik bennük fegyverrejtegetésről, Habsburg-restauráció előkészítéséről, terrorakciók elkövetéséről³ stb. - *Kiss Szaléz* atyát és három diákját – a 17 éves *Krizmán Ottót* és *Bodnár Lászlót*, valamint a 16 éves *Kiss Sándort* – Budapesten halálra ítélték, majd kivégezték. Harminc további személyt, köztük sok fiatalokot, fegyházba, illetve kényszermunkára vittek.⁴

Huszoneves fiatalok s lelkivezetőjük kivégzése

2003. május 23-án volt 50. évfordulója annak, hogy kötél általi halálra ítélték 3 „ifjúsági hittanost” lelki-vezetőjükkel. További 7 fiatal 8-15 év börtönre, s velük 3 szalézi atyát is 10-15 évre ítélték el. Egy kispapot, ugyanezen per folyamán, a vallatások során agyonverték.

Az alig ismert perről *P. Zsédely Gyula* szalézi atya írt újabban egy könyvecskét (*Sándor István vértanú, Budapest, Don Bosco, 2002.*)⁵, majd azt követően a Magyar Nemzet emléke-

zett meg róluk. Zsédely szalézi atya könyve ismerteti a Budapesti Hadbíróság 'szigorúan titkos' jelzéssel ellátott jegyzőkönyvét: amelyben 16 személyt a demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedéssel vádolnak; majd idézi az 1953. május 23-án hozott ítéletet:

Zana Albert I. r. (rendű vádlott) – 21 éves, kötél
Ari László II. r. – 22 éves, kötél (később életfogytiglanra változtatták)
Farkas Ferenc III. r. – 27 éves, kötél
Sándor István szalézi szerzetes IV. r. – 39 éves, kötél
Hegedűs Hajnalka V. r. – 16 éves, gimn. tanuló, 8 év
Pál Sándor VI. r. – 15 év
Hosszú Béla VII.r. – 15 év
Guzi Imre VIII. r. – 15 év
Bodocs Pál IX. r. – 12 év
Horváth István X. r. – 8 év
Ruzsinszky József XI. r. – 8 év
Pokorni János XII. r. – 12 év
Ádám László kat. lelkész, szalézi tartományfőnök, XIII. r. – 15 év
Varga György Aladár kat. lelkész XIV. r. – 10 év
Szitkei Károly kat. lelkész XV. r. – 10 év
Dániel Tibor kispap XVI. r. – 21 éves, 5 év (a börtönben agyonverték)

A halálos ítéleteket 1953. június 8-án végrehajtották. (Ha a névsort elolvastad, feltűnhetett egy név, aki napjaink politikájában szerepelt. Szóval az ő „beszervezése” ezután kezdődött. Egyetlen „jelentésében” sem található adat, amellyel valakinek is ártott volna. De a börtönben addig kínozták, amíg vállalta, hogy „kapcsolatot tart”.)

Mi is történt? A szalézi atyák újpesti, Clarisseumnak nevezett intézetét, amely árva gyermekeket nevelt, a többi katolikus intézetekhez hasonlóan feloszlatta a rendszer. Ebben az intézetben dolgozott *Sándor István* szalézi testvér: elsősorban iparos fiatalokkal foglalkozott. Amikor az ÁVH – az ávó, a kommunista titkosrendőrség – állományát 1949-ben 30 000 főre duzzasztották, az árva gyermekek s a munkás gyerekek látszottak „legmegbízhatóbb kádernek”, akikből jó kommunistát és ávóst lehet nevelni. Így sorozták be az államosított szalézi nevelőotthonból is fiatal fiúkat ávósnak. Közülük a legjobbakat három hónapos átképző tanfolyamon a „pártország” tagjaivá képezték ki. Ők tiszti rangot kaptak, s feladatuk volt a párt – ahogyan akkor hívták: Magyar Dolgozók Pártja – legfontosabb vezetőinek, Rákosinak, Gerőnek személyes védelme. (Még szerencsésük volt, hogy az ún. „kék ávósok” közé sorolták őket, s nem a „zöldek” közé: A kék ávósoknak az iménti példához hasonló bizalmi, védelmi feladatai voltak, a zöldek hajtották végre a rémtetteket, a kínzásokat.)

Ezek a fiatal „kék ávósok”, az árvaház államosítása és a szerzetesek elűzése után is kapcsolatot tartottak lelkivezetőjükkel. *Sándor István* testvér – a szerzetesrendek felosztása után – gyári munkásként dolgozott. A gyárban, a fiatalok közötti nevelő munkájáért „népnevelő elismerést” kapott! – Rendszeresen összegyűltek volt diákjaival és azok néhány barátjával „ifjúsági összejövetelekre” a Clarisseum (ma is működő újpesti kápolna) sekrestyéjében vagy magánlakásokon. Tudatosan készültek arra, hogy az egyházüldöző diktatúra ellenére katolikus felnőttekké váljanak, és másokat is segítsenek megmaradni-megerősödni hitükben. A fiatal ávós tisztek több barátjukat is megnyerték a hithű életre.

Egy „véletlenül” buktak le. Újpest főutcáján, az Árpád úton, e napokban egy új kocsmát nyitottak: Pokol Csárda névvel. A bejárat elé ez volt írva: Lépjén be a Pokolba! A Clarisseumba – a találkozóra – érkező fiatalok vezetőjükkel együtt megállapították, hogy ez a hit kigúnyolása akar lenni. (Akkoriban ennyire érzékenyek voltak a keresztények a hit fogalmainak, kifejezéseinek védelmében. Ma ezt már alig tudjuk elképzelni.) Másnap reggelre a fiúk fekete szurossal kenték be a táblát. A kocsmá vezetői az ávót hívták ki, s azokat a nyomozó kutyák a Clarisseumhoz vezették. Itt fogták el *Hegedűs Hajnalkát*, az

¹ Vö. pl. Kahler Frigyes: III/III-as olvasókönyv, I. Budapest (Kairosz) 2001, 37.k.

² Fehérvári I.: Börtönvilág Magyarországon, Bp. 1990. 58.

³ A korabeli sajtóban – a koncepciók perekre jellemző szabályok szerint – különféle megokolások jelentek meg a csoport kivégzéséről, illetve internálásáról. Egyes részletek máig sem tisztázottak. (Vö. Orbán Gy.: A katolikus papok békemozgalma, Bp. METEM. 2001. 38.k. Vö. Kiszely

⁴ Vö. Kiszely G.: ÁVH, egy terrorszervezet története, Bp. Korona, 2000, 103.k.

⁵ Vö. egy oldalon megemlékezik a történekekről Szántó Konrád: A meggyilkolt katolikus papok kálváriája, Budapest (Mécses) 1991.

Vö. Fehérvári István: Börtönvilág Magyarországon 1945-1956. Budapest 1990 (Magyar Politikai Foglyok Szövetségének kiadása), 108 l.

akkor 15 éves gimnazistát, aki éppen oda érkezett. Borzalmasan megkínózták az ÁVH-ban. A kínzás közben kiszedték belőle a csoport több tagjának és a csoportot vezető szerzetesnek a nevét.

De a pártban is voltak jóindulatú emberek. Alighogy kiadták az elfogató parancsot, Sándor Istvánt értesítették a történetekről. Ekkor tartományfőnöke, *Ádám László*, rendtársaival együtt előkészítette István testvér disszidálását. A szaléziának korábban nyomdája volt. Ennek igazgatója útlevelet és hamis iratokat készített számára, s megszervezték az embercsempészt is, aki kivezeti őt Ausztriába. – De István testvér utolsó pillanatban úgy érzi, nem menekülhet el, amikor tanítványai itthon ugyanolyan életveszélyben vannak, mint ő. Elmondja barátainak, hogy kész a vértanúságra, és marad. Ismerősök lakásán, álnéven bujdosik (így *Dániel Tibor* kispapnál, akit a per alatti letartóztatása során agyonverték), s igyekszik erőt adni övéinek. A kommunista rendszer spiclik ezeire épített. Dániel Tiborék házmesternője is az volt. Neki tűntek fel a Tiborhoz érkező levelek. A leveleket ávós férjével felbontják, s így hamarosan letartóztatják Sándor Istvánt, Dániel Tibort és több szalézi szerzetest. Rövidesen utolérnek több fiatal is.

Rákosi Mátyás a huszonéves ávós tisztek azonnali elítélését kívánja. A koholt, előre megfogalmazott vád: Sándor István fegyveres csoportot, összeesküvést szervezett az állam megdöntésére, „be akart épülni az állambiztonsági rendszerbe”. (Ő egyáltalán nem akart beépülni, de fiait oda hívták be.)

A koncepciós perekben – szokás szerint – különféle bünteteket akarnak rábizonyítani a vádlottakra, s ezek beismerése érdekében kínzásoknak vetik őket alá. Dániel Tibor behalt ezekben a kínzásokba. Zana Albert az egyetlen, aki a kínzások kényszerének hatására „beismeri”, hogy ő megölt *volna* egy szovjet katonát. A „Pártország pere” c. ránk maradt okiratban olvashatjuk, hogyan jutottak el a halálos ítéletig. 1953 márciusában meghalt Sztálin. Az ÁVH utasítást kapott, hogy minden hűtlenségi ügyet minél előbb „zárjanak le”. Hogy a törvényesség látszatát megtartsák, szükség van valamiféle beismerő vallomásra. Ha ezt kínzással nem tudták kikényszeríteni, most azt mondják a vádlottaknak: amennyiben bevallják, hogy bűnösök, rövidesen amnesztiával szabadulhatnak. Ők erre „bevallják”, hogy bűnösök az államellenes összeesküvésben. 8 nap múlva – az ígért szabadlábra helyezés helyett – halálra ítélik őket. (Korábban ugyanezt a taktikát alkalmazták saját elvtársukkal, Rajk Lászlóval szemben, aki ugyan maga is a diktatúra egyik legelső embere volt. A szabadlábra helyezés reményében vele is beismerítették bűnösségét, majd ennek alapján kivégezték.)

Az ÁVH-s fiatalokat érintő ügyben a Hadbíróóság hozza meg a halálos vagy sok éves börtönt kiszabó ítéleteket. Akiket nem végeztek ki, azok '56-ban szabadultak. – Sándor István mindvégig a krisztusi hit tanúja maradt. Sokszor összeverték a börtönben. De rabtársai tanúsítják, hogy halálos ítélete tudomásulvétele után is a békét sugározta, s ő tartotta a hitet a többiekben is.

Egyéb perek katolikus fiatalok ellen

Az ÁVH már 1946 tavaszán öt egyházi iskolában rendezett razzitát. A nyomozók több esetben előre elrejtettek fegyvereket, löszert, s azokat, bűnjelként, diadalmasan megtalálták. Néhány diákot alkalmanként őrizetbe vettek, a sajtóban pedig nagy hangon követelték a „reakciós, államellenes” iskolák felszámolását.

Számos katolikus fiatalról tudunk, akik hitükért, az iskolák megszüntetésének idején szenvedtek súlyos üldözéseket. A nagy és halálos ítéletekkel záruló perek sorozata mellett kicsinek számítottak azok az eljárások, amelyekben a diákokat, tanárokat „csupán” néhány éves börtönökkel vagy minden középiskolából való kizárással büntettek.

Magyarországon Ortutay Gyula kultuszminiszter 1948 májusában jelezte, hogy az iskolákat államosítani fogják. Természetesen Mindszenty bíboros visszautasította ezt, az egyházi iskolák, az ifjúsági szervezetek és a szülők tiltakozásokat szerveztek. A diktatúra sehol nem tűrt ellenvéleményt.

Sopronban, néhány nappal Ortutay nyilatkozata után, egy katolikus középiskola IV. osztályos diákja – diáktársai nevé-

ben is – hűségnyilatkozatot olvasott fel a katolikus iskolák mellett, és társaival tüntetést szerveztek június 8-ára. A tüntetésre mintegy 2000 ember jött össze. – A rendőrség tűzoltó-fecskendővel, levegőbe lövöldözéssel zavarta szét a tömeget, majd több embert lefogtak. A következő napokon újabb diákokat, szülőket, tanárokat idéztek be a rendőrségre, 8 személyt – bírói ítélet nélkül – internáltak (3 katolikus pedagógust, két szülőt és 3 diákot). Az internálás során embertelen körülmények között tartották őket fogva. Végezetül egy szerzetesnőt egyévi börtönre ítélték, egy IV. osztályos diáklányt egy hónapi fogházra. Mind a 8 internáltat szabadulása után is rendőri felügyelet alatt tartották, s évtizedekig megbélyegztként kellett élniük. – Az országgyűlés június 16-án kimondta az iskolák államosítását.

A **zalaegerszegi** – volt katolikus, akkor már államosított – tanítónőképzőben a tanév elején elkezdődött a diákok vallás és egyház elleni átnevelése. Az iskolát ténylegesen irányító kommunista tanár az ateizmus igazáról igyekezett meggyőzni negyedikes diákjait, de ketten vitába szálltak vele. Másnap reggel az igazgatóság minden további indoklás nélkül kizárta őket az iskolából. Erre tiltakozásul az iskola sok diákja az iroda elé vonult, hogy kifejezzék szolidaritásukat. Aznap délutánra az iskola vezetősége beidézte a hitoktató atyát és 8–10 diáklányt. Az ávós székházba kísérték őket. Éjszaka vallató-tisztek rájuk akarták bizonyítani, hogy államellenes összeesküvésre készültek. – Néhány nap múlva az iskola vezetősége döntést hozott: Három tanulót kizártak az ország összes tanítóképzőjéből, hármat „csak” a zalaegerszegi tanítónőképzőből. Négy tanuló ügyét felterjesztették a minisztériumba, amely ugyancsak az ország összes középiskolájából kizárta őket. Egy tanárt végleg eltiltottak az iskolai tanítástól.⁶

E látványosan üldözött diákok mellett **sok tízezren voltak**, akik vállalták a diktatúra idején, hogy a tiltott csoportokban, kisebb közösségekben összejöjjenek, hogy lelkigyakorlatokon, ifjúsági találkozókon, hittanokon részt vegyenek, vagy egyenesen – a legsúlyosabban tiltott – szerzetesi noviciátusokba lépjenek. Voltak, akiket ilyen vagy egyéb okokból bezártak, másokat nem vettek fel egyetemre vagy kizárták őket (vagy kibuktatták) onnan.

1960-ban és 1970–72-ben volt két különösen nagyszabású rendőri akció az ifjúsági csoportok ellen. 1960 novembere és 1961 februárja között – a BM által „Fekete hollók” fedőnéven számon tartott egyházellenes támadás során – több mint ezer lakásban tartottak házkutatást, összesen 85 személyt tartóztattak le (22 papot, 25 kereten kívüli szerzetest, 38 világit). Közülük a bíróság 76 főt ítélt el 12–1 évig terjedő büntetésre. Az egyház és főleg a kisebb közösségek elleni perekből minden évre jut néhány. 1970 szeptemberétől újabb házkutatási hullám, amelyet 71–72-ben újabb perek és ítéletek követnek.

A vádlottaknál, elítélteknél minden perben sokszorta több volt azoknak száma, akiket kihallgattak, tanúként beidézték (s a tanú ilyen esetekben gyakran vádlottá vált); ennek megfelelően továbbították adataikat az iskoláknak, a munkahelyekre. Több ezer keresztény hordozta ennek következményeként évtizedeken át az „állam ellensége” bélyeget, amely minden szinten (iskolában, munkahelyen) súlyos hátrányokkal járt.

Személyesen szép emlékem, hogy magam is, és mindazok, akik ebben a korban ifjúsági lelkigyakorlatokat, táborokat tartottunk, minden lelkigyakorlat előtt (a 80-as évekig) tudatosítottuk a fiatalokban, hogy aki eljön, az vállalja, hogy esetleg elküldik az egyetemről, gimnáziumból, s talán hosszabb üldözésnek is ki lesz téve. – Ezek a diákok tudták, milyen kockázatot vállalnak, amikor összejövetelekre jártak! S vállalták hitük megvallását.

Legyenek e sorok *tiszteletteljes emlékezés* e korra, annak hitvallóira, köztük sok diáktársunkra, aki maga is hitéért szenvedve élte át e kort. S *hívjanak meg* hitvalló elődeink *hitvallásra a mai* – más, de nem mindig könnyebb – *környezetünkben*.

Dr. Tomka Ferenc (Ph 60)

⁶ vö. Mészáros István: *Devictus vincit*, Bp. SZIT, 2002. 56.k.

A rókának odúja, a madaraknak fészke, ... én pedig a Te oltárodnál, Seregek Ura!

Tapasztalatok a diktatúra alatti egyházban

1956-ban, a forradalom évében születtem, így az igazán kemény diktatúráról csak a testvérek visszaemlékezéseit ismerem. Gyerekkorom idején csak a hittan beíratással kapcsolatos tortúra és a középiskolai, egyetemi felvétellel kapcsolatos izgalom jutottak el hozzám. Szüleink óvtak minket mindenfajta politikától, így csak annyit érzékeltem, hogy vallásosnak lenni nem kifizetődő dolog. Tekintve azonban, hogy a kis vasi falu vallási élete és benne a mi vallásosságunk nem lépte túl az állam és egyház közti jó viszony akkor kijelölt határait, a különböző felvételiknél tudásunk és „munkás-paraszt” származásunk győzött.

Egyetemistaként, a hetvenes évek közepén éltem meg először, hogy nem vagyunk szabadok. Első évesként az Egyetemi templomba jártam Csanád Béla egyetemista hittanára, majd a Krisztus Király plébánia és a Rókus ifjúsági közösségébe. Mindenhova, ahol hasonló gondolkodású fiatalokkal lehetett találkozni. Nem voltunk sokan, különösen nem a Közgazdasági Egyetemen, ahová én is jártam. A vallásos évfolyamtársaimra személyes ismerősökön keresztül találtam rá, vagy a templomban fedeztük fel egymást. Ekkor már mindannyiunk számára nyilvánvaló volt, hogy az ifjúsággal foglalkozó papokat évenként áthelyezik, s hogy késő este a közösségi alkalom után a templom előtt a néptelen utcán mindig várakozni valaki. Ez nem nagyon zavart minket, inkább kalandot jelentett s tudatosította, hogy Istenért érdemes kockázatot vállalni. Élővé tette az Evangéliumot. Megtapasztalhattuk, hogy nem különb a tanítvány mesterénél, sem a szolga Uránál. Vállaltuk a kollégiumi közös ima kockázatát, közösségi találkozó után a műszakosokkal az akkor divatos gitáros énekeket énekelve kísérettük haza, majd vissza egymást a Dimitrov körúton.

Hálások voltunk az atyáknak, akik nemcsak hittanórát, közösségi imaalkalmakat, lelki gyakorlatokat, ifjúsági zárandoklatot szerveztek, de meghívtak bennünket a lakásukra ünnepelni, kirándultak velünk, és akikhez minden gondunkkal fordulhattunk. Persze egymásért is felelősséget vállaltunk. A zsoltaóroshoz hasonlóan megtapasztaltuk, milyen jó és milyen édes, mikor a testvérek együtt vannak. Azért persze a magunk módján próbáltunk óvatosak lenni. Lelki gyakorlatra úgy indultunk, hogy az atyán kívül senki nem tudta, hova megyünk, csak azt, melyik vonatnál, hány óraker találkozzunk.

Bár a Közgázon volt a legszabadabb a légkör – hozzájuthattunk pl. az olyan folyóiratokhoz, amelyeket később a munkahelyemen már kutatói engedéllyel olvashattam volna –, azért a filozófia-vizsgán világnézetem miatt csak hármast kaptam. Nem volt titok, hova tartozom. Előbb-utóbb gyanús lett a gyakori kimaradás a kollégiumból. Senki nem akart beszervezni, sőt aktivitásunk hiánya miatt tanulócsoporthoz sem kerültünk a KISZ-ből.

Egyetemistaként sem ismertem még szerzeteseket. Ebben az időben találkoztam életemben először egy néplánnyal, Lonci nével, akit rendőri felügyelete elmúltával is követett a nyomozó, ha kiment az utcára, és természetesen figyelték azt is, kik járnak hozzá. Ahogy később nálunk, a Szociális Testvérek Társaságában is gyakorlat volt, írógéppel sokszorosított mindenféle vallásos irományt. Rendtársai és mi egyetemisták is csak egyesével vagy kettesével mehettünk fel a lakására. Ma is elöttem van óvatossága, ugyanakkor az ellenességét, a felügyelő rendőrt is felebarátjának tekintő szeretete. Az a biztonság és derű, ami az Isten oltalmában és szeretetében élő embert jellemzi. Egyik testvérünk a börtönben töltött idejéről emlékezik hasonlóképpen: „A 'Megszentelő Szeretet Küldetésében' járvá életem legkedvesebb szakasza lett ez az időszak. Megértettem, hogy a világ semmit sem változott kétezer év óta, s akivel a börtönben találkoztam, az a szegény, kiszolgáltatott Jézus volt.”

Lonci néni férjhez akart adni minket, eszébe sem jutott, hogy beléphetnének a Néplányokhoz. Ekkor persze még én sem akartam szerzetes lenni, akkor sem, ha tudtam volna, hogy az

illegálisan működő szerzetesrendek egy része a felosztást követően, a börtön árnyékában is összetartotta a közösséget, némelyike pedig új hivatásokat is felvett. Az Államvédelmi Hatóság szerint mindkettő államellenes összeesküvésnek számított. Ha a börtön fenyegető valóság volt is, olyan valóság volt, ahonnan az államhatalom Isten kegyelmét nem tudta kizárni. A szociális testvérek közül börtönbe került Lenke testvér pl. ott adott jelöltképzést a vele egy cellába kerülő fiatalnak, akivel együtt dolgozott a DL mozgalomban.

De az állam és az egyház közötti jó viszony az sem volt összeegyeztethető, hogy én időközönként Dombi Feri bácsi bulányista, karizmatikus közösségébe jártam, Szombathelyen pedig, ahol ekkor éltem és dolgoztam, családos fiatal közösséget hoztunk létre. Lakótelepi lakásokban találkoztunk, közösen imádkoztunk, szentírást olvastunk, a közösséget vezető atya rendszeresen misézett is, és próbáltuk egymást segíteni az Evangélium megélésében. Ekkor Szombathelyen, a Tejipari Vállalatnál dolgoztam már harmadik éve. Rendszeresen szerveztem a március 15-i ünnepeket, közös színházlátogatásokat. Ezért aztán távollétemben felvettek a KISZ-be, sőt beválasztottak a vezetőségbe, bár soha egyetlen KISZ-gyűlésen sem voltam. A többiek sem nagyon. Amikor a volt járási párttitkár lett az új igazgató, beiktatása napján hívtak hozzá. Egy civil ruhás nyomozó várt, aki – az igazgató és a személyzetis jelenlétében – megkérdezte, hogyan tartom az állam és egyház közötti jó viszonytal összeegyeztethetőnek a közösséget. S amikor ez szemmel láthatólag nekem nem okozott problémát, akkor a KISZ vezetőségi tagság, a jó minősítés és a vallásosság összeegyeztethetőségét kezdte firtatni. Erre az igazságnak megfelelően válaszoltam, hogy ez szerintem sem összeegyeztethető, ki is lépek a KISZ-ből. Erre nem számított. Dühös lett és befejezte a beszélgetést azzal, hogy senkinek nem kell róla beszélnem, ők sem fognak. Persze, hogy a kollégium első kérdése az volt, miért hívatott az új igazgató, amire elmondtam az igazságot. Másnap a személyzetistől megtudtam: töröltek a káderfejlesztési tervből. Nem baj, legfeljebb megyek mosogatni. Nem az a fontos, mit teszek, hanem az, követem-e Isten hívását.

A Szociális Testvérek csak ezek után, 1982-ben ismertem meg. A szerzetes életem és a Társasággal ismerkedők ekkor már nemcsak cselédszobákban, utcán, aluljárókban, uszodában, temetőben vagy a hegyekben, hanem imacsoporthoz vagy Krisztus Király kápolnában is találkozhattak. Lelkinapokat, lelki gyakorlatokat pedig lakásokban, vidéki plébániákon tartottunk. A fogadalomtégeket már közösségben, az előjáró és egy-egy pap jelenlétében, szentmisével egybekötve ünnepeltük, nem úgy, ahogy az előző generációk, akik számukra teljesen ismeretlen papnál, sőtét gyóntatószékben vagy éppen a börtön körül sétálva tettek fogadalmat, mert akkor éppen ott ült az előjáró.

Persze az ismerkedő vagy jelölt gyakran évekig nem tudta még a közösség nevét sem. Egyedül az volt a fontos, hogy Krisztust akarjuk követni, aki szeretetével lepecsételte szívünket, aki éppen ide hívott a körülményeken keresztül. A kihallgatások még ekkor is tartottak, ezt tudtuk, de a felelősök senkit nem küldtek el félelemből, csak akkor, ha kiderült, nincs hivatása. A megtalált hivatás öröme túlradt, és szerettünk volna másokat is részesíteni ebből. Emlékszem, ebben az időben csak azért is eljártam egy-egy közösségbe, hogy utána hazakísérhessem azt, akiről azt gondoltam, hivatása van. Tudtam, rajtam kívül senki mástól nem hallhat a szerzetességről, ezért kicsit az én felelősségem is az ő boldogsága. Imacsoport után éjfélélegig beszélgettünk az utcasarkon. Így azt hiszem nem véletlen, hogy Szombathelyről több, mint öt testvér jött a Társaságba, s az utcasarki beszélgetések eredményeképpen többen beléptek más közösségekbe is. Nem kerestük, ki a besúgó, honnan ismeri a BM X vagy Y testvért. Van olyan testvér, akit éppen a BM léptetett be. Nem is merem a Társaságot, de mivel együtt dolgozott az egyik testvérral, és néha együtt kirándultak, a kihallgatáson azzal gyanúsították, hogy ide tartozik. Az illető erre úgy döntött, ha már a BM azt gondolja, hogy szerzetes, akkor legyen is az. Lelki gyakorlatokon asztali olvasmányként Kardos Klára auszwitzi naplóját és más hasonlókat olvastuk, hogy előre megtanuljunk,

hogyan lehet Istenben elrejtetten átélni mindenféle megpróbáltatást, megtanuljuk, hogy nem azoktól kell félni, akik a testet megölik. A hivatás öröme és az üldöztetés tapasztalata az Úristenhez segített bennünket. A rókának odúja, a madaraknak fészke, ... én pedig a Te oltárodnál, Seregek Ura, én Istenem és Királyom.

Azért, ahogy lehet, próbáltunk óvatosak lenni. A Szabályzatot és a társulati imákat még a nyolcvanas évek közepén is csak kézzel másolhattuk le. Aztán szállóige volt például: A hivatás nem bűn, nem kell meggyónni. Nem elsősorban attól féltünk, hogy besűgő pappal találkozunk, sokkal inkább a hivatásunkat féltettük. A kialakult politikai helyzetet ugyanis a papok közül is sokan úgy dolgozták fel, hogy ha a szerzetesrendeket feloszlatták, bizonyára Isten sem akarja ezt az életformát. Jó családanyákra is szükség van. Mi ezzel szemben azt éreztük, hogy az első kimondott igenünk alól egyetlen földi hatalom, de még a püspök vagy talán maga a római pápa sem oldhatja fel a lelkiismeretünket. A felismert hívást nem lehet nem követni.

Életformánk és szolgálatunk ebben az időben a Társaságban kezdettől meglévő külső testvéri életforma volt. Slachta Margit ezt az életformát prófétaí módon egy esetleges egyházüldözést is szem előtt tartva alapította. Ez a szolgálat a jelenlét szolgálata. Elvinni Jézust oda, ahova rajtam kívül senki nem viszi el, keresztény módra élni ott, ahol ez az életforma idegen. Istenről beszélni olyanoknak, akik számára én vagyok az egyetlen találkozási lehetőség vele. Példát adni Isten szeretetéről, hogy reményünk okáról kérdezzenek. S ki-kí ott, ahol dolgozott, építette Isten országát. Nem vittük haza a vállalati tulajdont, kiálltunk az igazságosság mellett, az egészségügyben dolgozó testvérek találékony szeretettel papot hívtak a beteghez.

Egyik tanár testvérünk így vallott erről az időről: „Úgy éltem át tanári hivatásomat, mint missziót, az iskolát pedig olyan intézményként, ahonnan most annyi hazugsággal és isten-tagadással irányítják népeknek és nemzeteknek sorsát...” (Slachta Margit írta ezt korábban az államélet centrumáról) Mert innen irányítják, itt dől el a jövő, egy nemzet sorsa, léte, fennmaradása. Tudatosult bennem, hogy szociális testvéreként itt végezhetek „kémtvekenységet” Isten Országáért. Manipulálhatok manipulációk ellenében, mint titkos, jeleket nem viselő testvér. ... Verselemzéseimbe beszivárogtak a közösségi lelkinapokon hallottak, és a tanulók – tán maguk sem tudták – de Istenre nyitottan fogadták. S nagyszerű, szívvel-lelket melengető pillanatokat, de mindennapos vértanúságot is jelentettek nekem a katedrán az utóbbi évtizedek.”

Szociális testvéri típusvonás ott lenni a dolgok születésénél. Így ott voltunk a mozgalmak indulásánál, a még félhivatalos teológiaiakon, az első nyári szabadegetemen, a Hajszólo indításánál. Több testvérünk meghívást kapott az alakuló telefonos lelki elsősegély-szolgálatokba, aláírást gyűjtöttünk a védőnők lelkiismereti szabadságáért, 1987-től egy testvérrel részt vettünk az ún. Katolikus Koordinációs Tanácsban, amelyet még 1989-ben is megfigyeltek, ahogy erről a Fekete Doboz beszámol.

Nem csináltunk rendkívüli dolgokat, csak azt, amit az adott pillanatban Istentől jövő hívásként éltünk meg, – és amire képesek voltunk. Erőtlenségünkben, eszköztelenségünkben azonban szüntelenül megtapasztaltuk az Úristen erejét és segítségét. Véletlenül az aznapi szentírási részlet éppen választ adott a nap nehézségére. Tengerentúli testvérekkel való találkozások során kiderült, véletlenül éppen ők is azzal foglalkoztak, amivel mi. Véletlenül éppen akkor ajánlottuk fel közösségünket a Szentlélek Úristennek vagy a Szűzanyának, amikor aztán a Szentatya Szentlélek- vagy Mária-évet hirdetett meg.

Bár tökéletlen eszközök voltunk, mégis az egyházüldözés és feloszlás idején is valóra vált Margit testvér másik prófétaí mondása: Ha a keretek leomlanak, nem baj, fő, hogy a szellem megmaradjon, a Lélek majd terem magának új kereteket.

Dr. Németh Emma SSS*

* A Szociális Testvérek Társasága a bencés család része. Köszönjük dr. Németh Emma testvérnek, hogy írását közölhetjük. – (A szerk.)

Feliratok Pannonhalmán

Mikor Szilveszter atya kiadta könyvét, még nem volt meg az emléktábla a bazilika szentélyébe vezető lépcső lábánál:

EZEN A HELYEN IMÁDKOZOTT
II. JÁNOS PÁL PÁPA
KÖZÖSSÉGÜNKKEL
1996. SZEPTEMBER 6-ÁN.
TOTUS TUUS + FORTITUDO MEA DEUS

A torony aljában van még a következő két emléktábla:

HIC IACET CHRYSOSTOMUS KELEMEN
ARCHIABBAS S. MARTINI
1933–50 PATER MITIS COMMUNITATIS
MORTUUS AMARO IN EXILIO
1996

Itt nyugszik Kelemen Krizosztom,
Szent Márton monostorának főapátja,
1933–50-ig a közösség szelíd atyja.
Keserű számkivetettségben érte őt a halál.
– 1996 –

(Alkotója: Miletics Katalin Janka)

Ezzel átellenben van a másik, fekete emléktábla:

A MAGYAR BENCZÉS-REND
ÉS A KERESZTÉNY HAZA
900 ÉVES
MULTJÁNAK EMLÉKE

Ezt innen kivágva tegyék be az Almanach 2003 lapjai közé, Szilveszter atya gyűjteménye mellé. Legyen együtt az összes!

Pax!

Pálmai Godofréd OSB (Bp 43)

Kedves Barátaim!

A győri gimnáziumban érettségiztem '73-ban Korzenszky Richárd, a mostani tihanyi perjel osztályában. 87-től pár évig Pannonhalmán is tanítottam zenét, majd ugyanígy Győrött is. Műszaki Egyetemi diploma után látványos kerülővel zenész lettem, a pesti Zeneakadémia és a győri Széchenyi Egyetem orgonatanára vagyok. Elsősülőt fiam most kezdte meg 4 éves gimnáziumát itt a győriben. Az évnyitón Gáspár atya, a mostani igazgató említette egy most végzős osztályba kerülő fiú tragikus balesetét és gyógyításának viszontagságos és főleg nagyon költséges történetét.

Karácsony előtt szerveznek itt Győrött egy jótékonyági koncertet a család megsegítésére, de ennél talán hatékonyabb módot is tudnék ajánlani.

Jó pár CD-lemezt készítettem az elmúlt majd' 10 évben, melyeknek komoly szakmai és közönségsikere volt. Ha a BDSZ tagjai vásárolnának ezekből a lemezekből, a bevétellel tudnánk a fiút segíteni. A CD-k közül kettőt tudnék erre a célra különösen ajánlani:

– egy karácsonyi összeállítást a győri Cant'Art énekegyüttesrel, ahol volt bencés diákok is énekelnek és szívesen segítenének e módon, és

– egy Tihanyban készült CD-t, trombitás, viola da gambás zenésszel és gregorián recitálással. Ebből Tihanyban sokat eladtak, cégek is sokat vásároltak karácsonyi ajándékozáásra.

A CD-k előállítási ára 5-600 Ft (a szerzői jogdíjaktól függően), 2000–2500 Ft-ért szokták árulni, a különbözet jelenthetné a támogatást. Mivel nekem itthon csak pár darab van, rendelnem kellene és 300 db-os minimális tételben gyártják kb. 2 hetes átfutással. Ha fantáziát láttok a dolog kivitelezhetőségében, kérem keressetek meg:

Tel: 96/41-2034, 30/367-7001, e-mail: ruppert@axelero.hu
Üdvözlettel

Ruppert István (Gy 73)

Köszönet és felhívás

Örömmel értesítjük diáktársainkat, hogy **rendkívül sikeres volt** a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlására tett tavalyi felhívásunk. A Bencés Diákszövetség számlája majd' kilencszázezer forinttal gyarapodott. Az elnökség szándéka szerint az így befolyt összeget a **területi szervezetekhez** kívánjuk eljuttatni, megpezsztítve ezzel szervezeti életüket.

Megköszönjük, hogy segítettetek, és kérünk, gondolj jövőre is az 1% felajánlásával a Bencés Diákszövetségre!

A borítékba helyezendő nyilatkozati nyomtatványra az alábbiakat kell ráírni:

Bencés Diákszövetség, adószáma: 19113966-1-08

A nyilatkozatot ne felejtsetek el aláírni!

Az elnökség

Kedves Ismert és Ismeretlen Barátaim!

A Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége, amelyet e pillanatban szerénységem képvisel, nemzetközi médiakonferenciát szervez 2004. márciusában. Ezen belül lesz egy kétnapos médiakonferencia, amelynek tárgya a sajtó és a média helyzete térségünkben és Magyarországon (nemcsak a kifejezetten katolikus sajtóé!). Az előadókat részben mi adjuk, részben az UCIP. Részünkről egyelőre biztos *Tomka Miklós* (Ph 59) szociológus, tanszékvezető professzor és *Veres András* (Gy 78) „médiapüspök” előadása. A tervek szerint még két előadót adunk, az egyik konkrétan a hazai sajtó állapotát fogja elemezni. Az egyhetes rendezvényre, amelynek színhelye Leányfalu, a Szent Gellért lelkigyakorlatos ház, a világ minden pontjáról érkeznek újságírók, Latin-Amerikától Malaysiáig, Indiától az Egyesült Államokig. Az ülést vezeti *Ismar Soares* egyetemi tanár, az UCIP elnöke Brazíliából, részt vesz és felszólal *John Foley* érsek, a Szentszék „tájékoztatásügyi minisztere”, a Tömegkommunikáció Pápai Tanácsának elnöke, a Vatikánból. A tanácskozás védnöke *Erdő Péter* bíboros, prímás és *Mádl Ferenc*, a Magyar Köztársaság elnöke. A tervek szerint *Erdő Péter* Szentendrén, *Mádl Ferenc* a Sándor palotában fogadja a nemzetközi újságíró-testületet. A konferencia Tihanyba tett tanulmányi kirándulással zárul, ahol a bencés apátság gondoskodik programról.

A MAKÚSZ meghívására egyhetes ülést tart Magyarországon az UCIP – a katolikus újságírók világszervezete – választmánya (2004. március 15-20.). Ezen belül lesz egy kétnapos médiakonferencia, amelynek tárgya a sajtó és a média helyzete térségünkben és Magyarországon (nemcsak a kifejezetten katolikus sajtóé!). Az előadókat részben mi adjuk, részben az UCIP. Részünkről egyelőre biztos *Tomka Miklós* (Ph 59) szociológus, tanszékvezető professzor és *Veres András* (Gy 78) „médiapüspök” előadása. A tervek szerint még két előadót adunk, az egyik konkrétan a hazai sajtó állapotát fogja elemezni. Az egyhetes rendezvényre, amelynek színhelye Leányfalu, a Szent Gellért lelkigyakorlatos ház, a világ minden pontjáról érkeznek újságírók, Latin-Amerikától Malaysiáig, Indiától az Egyesült Államokig. Az ülést vezeti *Ismar Soares* egyetemi tanár, az UCIP elnöke Brazíliából, részt vesz és felszólal *John Foley* érsek, a Szentszék „tájékoztatásügyi minisztere”, a Tömegkommunikáció Pápai Tanácsának elnöke, a Vatikánból. A tanácskozás védnöke *Erdő Péter* bíboros, prímás és *Mádl Ferenc*, a Magyar Köztársaság elnöke. A tervek szerint *Erdő Péter* Szentendrén, *Mádl Ferenc* a Sándor palotában fogadja a nemzetközi újságíró-testületet. A konferencia Tihanyba tett tanulmányi kirándulással zárul, ahol a bencés apátság gondoskodik programról.

Nagy örömmre szolgálna, ha lenne, aki módot találna közületek rendezvényünk támogatására. Konkrétan támogatható részletek: *tolmácsolás*, amelynek költsége kétféle forint; *utaztatás*, ötszázezer; *egyetemisták részvétele hostessként*, háromszázezer; *tanulmányi kirándulás* egymillió; *határon túli magyar újságírók vendégül látása* ötszázezer; *budapesti városnézés* háromszázezer; *kulturális program* (ének- és zenekar) ötszázezer forint. A katolikus püspöki kar – elsőként – kétféle forintot ajánlott az ügy oltárára.

A támogatási összeg a tervek szerint a Nemzeti Alapítvány számlájára utalható, a befizetésről az alapítvány adókedvezményre jogosító igazolást ad.

Aki valamilyen módon pártfogolni tudja ügyünket – természetesen a támogatónak a konferencián való valamilyen formájú megjelenését szívesen vennénk –, kérem, jelezze.

Köszönettel

Szikora József (Ph 67)

Keressük legidősebb – nem csak tagtárs – élő diáktársainkat. Nyilvántartásunkban *Karlovitz Béla* (Pp 22) a legkevesébb fiatal. Kedves Barátunk, Isten éltesen, áldjon! – Mindannyiunktól várjuk ez ügyben újabb jelzéseiteket, bejelentéseiteket.

Az elnökség (KTK címén)

Zártkörű levelezési lehetőség (e-mail) a bencés diákok részére

A Bencés Diákszövetség 2003. november 29-i küldöttgyűlésén a küldöttek külön határozatban köszönték meg *Gerencsér Sándor* (Ph 83) diáktársunknak a BDSZ internetes levelezési lehetőségének megszervezését és web-mesteri feladatainak ellátását, amit most nyilvánosan tolmácsolok.

Köszönjük, Sasa!

Szalai Béla (Ph 58)

Emlékeztetőül 2003. márciusi számunkból:

A Bencés Diákszövetség beindította tagjai részére az egymás közti elektronikus levelezés lehetőségét (egyelőre egy ingyenes szerveren!). Felesleges mondanunk, hogy a közösségek egyik legfontosabb összetartó ereje az egymással való folyamatos kapcsolattartás, és ennek ma ez a leggyorsabb és legkényelmesebb formája. A levelezési listára felkerült az a mintegy kétszáz diáktársunk, akiknek e-mail címét ismertük. Aki ma még nincs a levelezőlistán és csatlakozni akar, *kövesse az alábbi útmutatásban közölteket!* Kérjük, csatlakozzatok minél többen. Ha kezdeményezésünk sikeres lesz, akkor sürgősen továbblépünk a Bencés Diákszövetség tagjai és a „külvilág” számára egyaránt többféle lehetőséget és információt, szolgáltatást biztosító saját honlap létrehozásában.

Szalai Béla (Ph 58) főtitkár

Útmutató

Feliratkozás a levelező listára: Egy üres levél a

bdsz-subscribe@yahoogroups.com címre

Az erre automatikusan érkező (angol nyelvű) választ egyszerűen vissza kell küldeni (válasz/reply). Ha nem sikerül, akkor forduljatok közvetlenül hozzám!

A sikeres feliratkozást követően:

Levél a tagtársaknak: bdsz@yahoogroups.com

Ha kell, **leiratkozás:** bdsz-unsubscribe@yahoogroups.com

A levelezőlista zártkörű, tehát csak előzetes ellenőrzés alapján kerülhet fel valaki a listára, és levelet is csak a tagok írhatnak egymásnak, külsőknek nem hozzáférhető a levelezés.

A levelezőlistával kapcsolatos bármilyen kérdéssel, problémával, közvetlen listára-vétellel forduljatok egyenesen hozzám a következő címen: sasahun1@axelero.hu

Gerencsér Sándor (Ph 83)

Rendszeres baráti összejöveteleink

Az összejöveteleknek alkalmanként más-más a programja. A részletekről a rendező szervezet saját tagjainak pontos értesítést küld. De a konkrét meghívótól függetlenül:

Minden programunkra **minden** bencés diákot és **minden ismerőst** szeretettel várunk, **függetlenül attól**, hol lakol, vagy hogy egyáltalán BDSZ-tag vagy-e.

A keszthelyi szervezet: havonta az **1. hétfőn Keszthelyen** a Margaréta vendéglőben (Bercsényi Miklós u. 60.) 18 órakor; az **utolsó vasárnapon** pedig **Zalaegerszegen**

Somogy megyei szervezet: minden hónap **2. péntekén** este **Kaposváron** a **Borostyán étteremben**

Veszprémi szervezet: havonta a **2. csütörtök Veszprémben**
Budapesti szervezet: havonta a **2. hétfőn** 17.00 órakor a Szt. Benedek Iskola dísztermében, **Budapest**, I. ker. Fő u. 30.

„Bencés sörözés” Budapesten: Az 1940-estől máig végzett diáktársak közül már kb. 30 fő vesz részt alkalmanként „egy pohár jó sör mellett” a **havonta** megtartott összejövetelen. Szívesen várjuk **minden diáktársunkat!** A találkozók általában a **hónap 3. hétfőjén** – december 15., 2004. január 19., február 16., március 22. (!), április 19., május 17., június 21. – **19 órától kb. 23 óráig tartanak a Budapest, XI. Villányi út 34. sz. alatti Kisvigadó étteremben** (nagyobb létszám esetén a külön teremben). Akár fél órára is gyere el és hozd magaddal osztálytársaidat! A „dr. Németh” néven foglalt hosszú asztalhoz bátran üljete le.

Az elnökség

Együtt örvendünk és gratulálunk!

Legutóbbi hírlevelünk nyomdába adása óta a következő diáktársak megtiszteltetéséről szereztünk tudomást:

Fülöp Kálmán (Gy 41) diáktársunk megkapta az *Artisjus* életműdíját. Arról is tudomást szereztünk, hogy ebben az évben *Fényes Szabolcs-díjat* kapott. Ezen kívül a *Szent György Lovagrend lovagja* és a *Sárvár Városért* érdemérem tulajdonosa.

Postumus kiüntetés – Idén lenne 82 éves a Miskolci Egyetem legfiatalabb alapító professzora, *dr. Terplán Zénó* (Gy 39), akinek mellszobrát az egyetem felújított főbejárataánál avatták fel. – Az alapító és későbbi rektorhelyettes kivételes szellemiségével olyan értékeket képviselt, amelyekhez az intézménynek ma is hűnek kell lennie. Hat professzortársával 1948-ban 28 évesen a nulláról kezdte az egyetemalapítást, majd 30 évig volt tanszékvezető és 1952–60 között rektorhelyettes a Miskolci Egyetemen. Mindezt lenyűgöző szerénységgel tette, mely csak a legnagyobbak sajátja. Dr. Terplán Zénó úgy élt és dolgozott, hogy nyomot hagyjon, ám távozásával űrt is hagyott maga után, amelyet az utókor tisztelete és szeretete hivatott betölteni. A szobrot egy éven át készítette *Varga Éva* miskolci, Munkácsy-díjas szobrászművész. – (*Észak-Magyarország*, 03.05.26.)

Lámfalussy Sándor (So 47) diáktársunkat a Nyugatmagyarországi Egyetem díszdoktorává avatta.

Nagy Gáspár (Ph 67) költő barátunk Szent Márton ünnepe alkalmából Pannonhalmán átvette Asztrik főpát úr kezéből a Pannonhalmi Főapátság, a Herendi Porcelánmanufaktúra Rt. és a Bábolna Nemzeti Ménesbirtok által alapított *Szent Márton-díjat*.

Korzenszky Richárd OSB (Ph 59) a nemzeti kulturális örökség minisztere által 2000-ben alapított *Fraknoi Vilmos-díjat* vette át november 20-án. Nagyon sokat tett ő Tihany felvirágztatásáért, az apátság régi rangjának, szerepének visszaszerzéséért, fejlesztéséért, és a térség kulturális életének fellendítéséért. A tihanyi perjel univerzális ember: pedagógus, oktatás- és iskolapolitikus, remek szervező. A díjat kezelő kuratórium említett tevékenységeiért, valamint tudományos munkájáért, értelmiségi és értelmiségnevelő tevékenységéért terjesztette őt fel a rangos kitüntetésre.

Isten áldása kísérelje további életeteket, munkátokat is!

A BDSZ elnöksége

Kedves Barátaim!

Most kaptam a szomorú hírt, hogy a sokunk által ismert és szeretett *Dr. Légrády Péter* (Ph 65), a belgyógyászat kiváló tudósa, aki sokunkon segített, magán nem tudott segíteni. 2003. november 29-én meghalt... Nyugodjék békében!

Budavári Miklós (Ph 66)

Orvosi ima

Mielőtt belekezdenék szent munkámba, meggyógyítani a Te teremtményedet, hozzád fohászok, a Te magasságos székedhez.

Adj erőt, bátorságot, energiát, hogy munkámat teljes hittel végezhessem, hogy se meggazdagodási vágy, se az a vágy, hogy minél híresebb nevű legyek, szereimemet el ne kápráztassa a helyes út meglátásától.

Engedd, hogy felismerjem körülöttem mindazokat, akik tanácsomat jönnek kérni, mint olyantól, aki nem tesz különbséget gazdag és szegény, barát vagy embergyűlölő, rossz és jó között.

Add, hogy minden bajban lévő emberben csak az embert láthassam. Ha nálam nagyobb tudású orvosok akarának élelétásukhoz engem közelebb hozni, adj erőt, hogy tanulhassak tőlük, mert az orvosi tudománynak nincs határa.

Add, hogy csak az igazság fénye vezéreljen, mert akár a legkisebb engedmény az orvosi tudománytól szörnnyű szerencsétlenséget és betegséget hozhat teremtményeidre.

A tiszta lelkű igazak nem panaszkodnak a rosszra, hanem erősítik az Igazságot. Nem panaszkodnak a hitetlenségre, hanem erősítik a Hitet. Nem panaszkodnak a tudatlanságra, hanem fokozzák a Tudást.

Maimonidesz orvosi imája a Ram-kódekből

Konduljatok harangok!

Konduljatok csak, zúgjatok, harangok,
Hirdessétek: A magyar már szabad!
Az évszázados Golgoták után
A Nap elűzte mind az árnyakat.

Végre megszűnt a zsarnokok uralma,
Idegen csizmák döngő léptei,
A nép döntött, és örök porba hulltak
Pusztító eszmék emlékművei.

Ujjongj, magyar, eljött a Szabadság,
Miről szívünk oly régen álmódott,
Elődeink már békében nyughatnak,
Nincs szolgaföld, a zsarnok már halott!

A hősök vére nem hiába hullott
Véráztatta, zord századok alatt,
Muhi, Mohács és Világos után
Ötvenhat álma virágba fakadt.

Konduljatok csak, zúgjatok harangok,
Arcunk nevet és szemünk könnyezik,
Az Úr lenyúlt a gyászfelhőkön át,
S valóra váltak legszebb álmaink!

In memoriam: 1991. június 30-án az utolsó szovjet katona is elhagyta Magyarországot területét.

A verset Pannonhalma szent harangjainak ajánlom!

Dr. Nedeczky György (Bp 36)

12 parancsolat szülőknek, ha gyermekeiket bűnözőkké akarják tenni

Bréma városának fiatalkorúakkal foglalkozó törvényszékén függesztették ki az alábbi szövegű plakátot.

1. Adj meg gyermekednek mindent, amit csak akar! Így arra a meggyőződésre jut majd, övé az egész világ.
2. Ha gyermeked trágár, illetlen kifejezéseket használ, csak neved rajta, hogy így magát annál érdekesebbnek tartsa.
3. Semmiféle vallásos nevelésben ne részesítsd. Majd 18 éves korában ő maga választhat, miben higgyen.
4. Gyermekeidnek sohase mondd, hogy „az nem jó”, „nem helyes”! Azáltal ugyanis bűntudata támadhat.
5. Minden rendetlenségét, hazugságát hozd helyette rendbe, így gyermeked bizonyossá lesz abban, hogy a saját vétségéért mindig mások a felelősek.
6. Hadd olvasson, amit csak akar. Evőeszközét viszont gondosan sterilizáld, fertőtlenítsd!
7. Házasságotok viszálykodásait hadd hallja ő is, így később, ha elváltok, gyermeketek legalább nem fog rajta csodálkozni.
8. Mindenre adj neki pénzt, amit csak megkíván; mert ugye borzasztó, ha egyszer rádöbben: a pénzért meg is kell dolgoznia.
9. Gondoskodj arról, hogy gyermeked minden lehetséges ételt, italt, luxust, szórakozást megkapjon – különben a sok reklám láttán még depresszióba eshet.
10. Adj neki mindenben igazat. Mert hiszen a szomszédok, a tanító és mindenki más csak bosszantani akarják, kárát okozzák.
11. Ha így gyermekedből végül haszontalan csibész lesz, mondd el mindenkinek: te nem tehetsz róla, hiszen te mindent megtettél érte.
12. Készülj fel időben rögös, tövises életre. A fentiek betartása esetén feltétlen részed lesz benne.

„Ha a bűnöket számon tartod, Uram,
Uram, ki marad meg akkor?
De nálad van a bocsánat,
ezért ragaszkodunk hozzád.”
(Zsolt 130, 3–4)

„Ha megvalljuk bűneinket, hú és igaz ő;
megbocsátja bűneinket és megtisztít bennünket
minden gonoszástól.” (1 Jn 1,9)

(*Valahol valamikor találta: KTK*)

Nagyobb adományt küldtek

Legutóbb azon barátaink áldozatkészségét köszöntük meg, akik **2003.01.01-től 2003.07.24-ig** nagyobb (legalább 5000 Ft-os) adományt küldtek. Most azoknak mondunk köszönetet, akik **azóta 2003.11.18-ig** tették ezt. Kereken 550 ezer forintot kaptunk tőlük. Isten fizesse meg! – Az *elnökség*

Név	Iskola	Név	Iskola
Atkári Gábor	Gy 83	Magyaros Ferenc dr.	Ph 74
Bakos Tibor		Marton Ferenc	Ph 59
Balázs Béla	Kg 50	May Zsolt dr.	Ph 87
Balogh Gyula	Ph 55	Nagy Imre dr.sac.	Eg 53
Beregi Attila dr.	Ph 81	Németh Lajos	Ph 79
Bobok Tivadar	Ph 65	Németh László	?Pp45
Bujda Miklós	Bp 43	Németh László	Ph 84
Bujdos Béla	Gy 86	Oberling Antal	Gy 83
Bundics Antal	Gy 76	Odhiambo Raymand	Ph 94
Czapáry Miklós	Ph 47	Orosz Atanáz gk. pap	Ph 78
Cserhádi Balázs	Ph 90	Pleidell János	Ko 35
Csuti József	Ph 63	Pohl Tibor dr.	Ph 68
Deák Mihály	Ph 85	Pór (Póri?) Péter	Gy 87
Detre Ferenc	Ph 59	Ruszina László	Ph 65
Epingér Emil Balázs	Ph 86	Sántha Tamás	Ph 94
Erdélyi Géza	Ph 62	Schmiedel Ferenc	Gy 84
Fábián Árpád dr.	Ph 76	Schulcz Gyula	Ph 88
Farkas László	Ph 84	Sellei Tamás	Ph 88
Fornet László	Ph 64	Simon Gábor	Ph 76
Gerebenics Tamás	Gy 77	Somorjai Ádám OSB dr. sac.	
Gótz Pál	Gy 41	Szabó József Béla sac.	Ph 64
Guld József	Gy 77	Szabó László dr.	Ph 59
Gyöngyösi Gábor dr.	Ph 84	Szántó András dr.	?Ph67
Hadarits Vilmos dr.	Ph 73	Szendró Zsolt dr.	Ph 74
Henczi László	Ph 73	Szjártó Ottó	Ph 79
Herendi János sac.	Gy 59	Temesi Balázs	Ph 71
Hídvéginé dr. Angyal Anikó	Ptl	Tibiássy Béla	Ph 65
Horváth Béla dr.	Ph 66	Torda Lajos	Tb 66
Horváth Sándor dr.	Gy 77	Tóth László dr.	Ph 74
Jáger Lajos	Ph 89	Tóth Szabolcs	Ph 66
Janka Gábor	Ph 90	Tölgyesi Zoltán	Ph 88
Karácsonyi Béla	Bp 48	Ugron Béla	Ph 64
Károlyi György dr.	Ph 68	Váczy József dr.	Ph 77
Kátay Balázs	Ph 67	Varga Attila István (2x)	Ph 87
Komlóssy Attila dr.	Ph 67	Veres András dr. püspök	Gy 78
Kovács Ferenc László	Ph 60	Völgyi Balázs dr.	Ph 89
Kuti József	Ph 73	Völner Pál dr.	Ph 81
Madarász György	Ph 59	Zárdai Gyula	Gy 62
Magyar Sándor	Ph 85		

Csabák és pásztorok

A pásztorról jut eszembe. Képzéjétek, nem rég jártam Alma Ata-ban (azaz Almatiban, ahogy most hívják) tanfolyamot tartani. A résztvevők között kirgizek is voltak, és amikor bemutatkoztam nekik (Glóner Csaba), rögtön mondták, hogy a nevem pásztor jelent a mai kirgiz nyelvben is ('csaban' egész pontosan). Persze azt eddig is tudtam, hogy ezt jelenti a nevem, de hogy az óhazánk környékén ezt még ma is így mondják, ez kellemes meglepetésként ért.

Szóval kedves Csaba nevű diáktársak! Mi már örökké pásztorok maradunk!

Glóner Csaba (Gy 89)

Megjegyzések – 1. A latin eredetű 'pásztor' szó nem-latin megfelelői: juhász, kondás, kanász, csikós, csordás, gulyás... – 2. A Magyarországon 1579-től adathozható 'csobán'-'juhász' szavunk oszmán-török eredetű, román közvetítéssel is ('cioban'-'juhász'). A végső forrás a perzsa 'šubān'-'juhász'. Az 1579-i adat a budai basák levelezésében nyilván oszmán-török átvétel, de a Gyulán 1742-ben jelentkező, majd az egyre sürűbb székely és csángó adatok a románból valók. – (KTK)

A rendőrfőkapitány tudatalattija – Ezek szerint mi a jó oldalon állunk: – „Olyan rendőrtiszt, aki szervezett bűnözéssel, pénzmosással foglalkozik, feltehetően nem a bencés rendbéliekkel tart kapcsolatot, hanem olyan fiúkkal, akik a rossz oldalon állnak” – szögezte le Salgó László országos rendőrfőkapitánya a Nap-keltében (Magyar Nemzet, 2003.12.03: „...a dolgot őt magát nézzük...”)
Palásty István (Ph 85)

Budapesti szervezet

A hónapok második hétfőjén 17 órakor várjuk szeretettel a volt bencés diákokat és érdeklődő vendégeket a Szent Benedek Iskola dísztermében (**Budapest, I. ker. Fő utca 30.**).

Advent vasárnapjain – Gyertyagyújtások (**lásd alább**)

2004.01.12. – *Tóth Gábor* igazgató: Beszámoló a Szent Benedek általános iskola és gimnázium életéről

01.24. 17.00 – *Pax Hungarica-bál* (közös öregdiákbál) a Tamás Alajos (ferences) közösségi házban (II. ker. Rómer Flóris u. 2-4.). A talpalávalót *Szikora József* (Ph 67) és „Kis templomos lovagok” elnevezésű zenekara szolgáltatja (hej, de jól!!). **Nagyon jól szokott sikerülni, gyertek el minél többen!** Szeretettel várnak mindannyiunkat a rendezők, családostul (feleségek, gyerekek, unokák...).

02.09. – *Ponori Thewrewk Aurél*: Csillagok a Bibliában

03.08. – *Szentmihályi Szabó Péter* (Ph 63): Hétköznapjaink 2004-ben

03.21. alkalmából Szent Benedek-napi szentmise a kapucinus templomban (Fő u. 32.), az időpontot később pontosítjuk.

04.19.(!) – *Nógrádi László* (Ph 66): A haza bölcse – emlékezés Deák Ferencre

05.10. – *Vértessaljai László SJ*: Amit a Vatikáni Rádióról illik tudni

05.29. – Országos bencésdiák-találkozó **Pannonhalmán**

06.14. – *Jankovics Marcell* (Ph 59): A nemzeti kultúra stratégiája

Ember Károly (Bp 51)

1085 Budapest, VIII. József krt. 43. tel.: 266-6750

Adventi gyertyagyújtások Budapesten

1.

Kedves Mindenki!

A félreértések elkerülése végett előre bocsátom, hogy nem a konkurencia szándékával, hanem **alternatívaként**: Mint rendezés, idén is tartunk gyertyagyújtásos vesperást advent négy vasárnapján. Általában elég szűk körben szokott zajlani, de szívesen várunk mindenkit (szép hangúak előnyben).

Tehát **november 30-án, december 7-én, 14-én és 21-én**. Az elmúlt jó néhány évhez hasonlóan most is a Bazilika **Szent Jobb kápolnájában leszünk, 15.30-kor** kezdjük. (Érdemes pontosnak lenni, mert utánunk egy másik imádság kezdődik.)

Fontos, hogy az ünnep tényleg ünnep legyen, ezért nagyon jó lenne, ha **minél többen** részt vennénk, családostul, énekelve. Gyertek családostul, ahogy eddig is!

A szervezők (Ph 85)

Üdvözlettel: *Palásty István* (Ph 85)

2.

Kedves Barátaim!

Hagyományainknak megfelelően idén is szeretettel hívlak és várlak Benneteket **az Egyetemi Templomba** (Bp. V. Papnövelde u.) advent vasárnapjain **a fél 8-as mise után (kb. fél 9-kor)** megrendezendő gyertyagyújtásainkra, amelyeket pannonhalmi hagyományok szerint végzünk.

Az elmékedésekre a következő atyákat kértem fel:

I. (nov. 30.): *Mosolygó Péter* (Ph 92), gör. kat. káplán;

II. (dec. 7.): *Dr. Veres András* (Gy 78) püspök, a MKPK titkára;

III. (dec. 14.): *Kozma Imre OH* (Gy 58) atya, a MMSZSZ igazgatója;

IV. (dec. 21.): *Dr. Fodor György* tanszékvezető professzor, a PPKE rektora.

Mind a négyen bencés öregdiákok.

Szerettel várlak mindannyiőtokat és kedves családokat, barátaitokat!

Lengyel Ervin (Ph 98) diakónus
Központi Papnevelő Intézet

Négy beszámoló

Örvendek, hogy elküldhettem ezt a négy beszámolót!

Az első: Augusztus 11-én indultam és 16-án, szombaton, már itthon voltam 92. erdélyi és 73. moldvai utamról.

Augusztus 15-e volt a csúcspont: a kacsikai búcsú Bukovinában, az évenként egyetle negy alkalomra engedélyezett magyar nyelvű szentmise az egész jászvásári egyházmegyében. Sokan összejöttünk, sokan csángó népviseletben: még a szatmári egyházmegyéből is többen eljöttek. Volt ott még három dunántúli lány is: csodaszép csángó öltözetben!

Az előző napi esti szentmise után találkoztam ott – pár mondatra – *Perka Auréllal*, a szabófalvi születésű jászvásári segédpüspökkel, és szép-illően boldog születésnapot kívántam neki, ha már egyszer MÁRIA ELSZENDERÜLÉSÉNEK ünnepén (aug.15-én) született, és jó pár évvel ezelőtt egymás mellett ültünk az ünnepi ebéden. Talán még jól is esett neki köszöntésem. Azt már csak sejtem, hogy pár perccel később milyen döbbséggel nézhetett, mikor az odaérkezett csángómagyar küldöttségtől ott helyben megkapta a – ki tudja már hányadik! – beadványt a magyar nyelvű szentmise engedélyeztetése érdekében a moldvai magyarok számára.

Augusztus 15-én reggel 7-kor a szokásosan gyülekeztünk – jó messzire a kegytemplomtól –, és onnan indultunk zengve a székelyföldi Mária-litániát: ANGYALOKNAK KIRÁLYNÉJA, tiszta Szűz! Mindegyik versszakát megismételtük, hogy szépen kitarson a bazilika kapujáig, amikor is SZENT ISTVÁN GYERMEKEI feliratú körmeneti zászlókat háromszor mélyen meghajtva köszöntöttük a Kacsikai Szűzanyát, és továbbvonultunk a bazilika mögötti grotta oltárához. Akkor szót legszebben az ének, a 13. versszaknál: A CSÁNGÓKNAK KIRÁLYNÉJA, tiszta Szűz! Volt koncelebráló társam is: a Háromszék-megyei búcsújáróhely plébánosa, *Tifán Lajos*. Sőt a Jászvásártól félkört főcelebráns és szónok, a felcsíki esperes és csíktapolcai plébános, *Boros Károly* is megérkezett a szentmise kezdetére.

Mise előtt még a MÁRIÁT DICSEJENI éneket zengtük, majd az Ojtoz-völgyi Szitás faluból származó 85 éves előénekes asszony, *Jancsika Ilonka* néni „diktálta”: NYÚJTSD KI Mennyből, ó szent Anyánk, kezedet! A KYRIÉT a csángómagyar gregorián intonáció szerint énekeltük, amely felejthetetlenül szebb, mint a Solesmes-epigonok grádicson gregoriánénekes-próbálkozása. A GLÓRIÁT – próbahiány miatt – úgy énekeltük, mint ahogyan Csíksomlyón megtanulták a moldvai zarándokok a pünkösdi búcsú napjaiban a *Szigeti Kilián*-misét. Áradóan szép volt a nagyszombat-húsvéti ALLELUJA. Felajánlások: BOLDOGASSZONY ANYÁNK – a csángómagyar variáns szerint. A magyar nyelven legszebben éneklő csángó asszony, *Nyisztor Ilonka* „diktálta”. Hangzott még az ARANYMIATYÁNK is, mégpedig attól, akitől magam is tanultam: *Csernik Mária*, lujzi-kalagori előénekes asszony „diktálta” a legősibb magyar közösségi éneklés ősi szokása szerint.

Nem maradt el az Ó SZENT ISTVÁN, dicsértessé! Ez a pusztinai csángómagyarok búcsúséneke, hiszen ott, Pusztinában még mindig Szent István király a templom védőszentje. (Három másik templomukban: Kiczkófalva-Teckányban, Szőlőhegyen és Magyarfalván római engedély nélkül megszüntették Szent István király patrocíniumát, lelki tulajdonját.)

A szentmise után – ahogyan fölvonultunk, ugyanúgy – elvontunk szép ünnepi rendben, bizakodva a jövő évi viszontlátásban, együttünneplésben, a Szűzanya közbenjárásában.

A második: Augusztus 20-án este Nyúlból indultunk autóbusszal Kacsikára, de előbb Zárába látogattunk és Spalatoba. Majd Medjugorje után még Raguzába is. Majd' elsírtam magamat, mikor Spalatoban megláttam a kis kőkoporsót. Benne vannak IV. Béla két kislányának csontjai.

Medjugorje – csodálatos! Most voltam ott negyedik alkalommal. Alig várom az ötödiket! A Szűzanya azt üzeni mindenkinek: „Ha tudnátok, mennyire szeretlek benneteket, sírnátok örömtökből!”

A harmadik: Augusztus 19-én este az én gyűjtésemből énekelte az a négy aranyos kislány a Hősök terén: HOL VAGY ISTVÁN KIRÁLY... A hivatalosak azt mondták, hogy messze ők négyen kapták a legnagyobb tapsot.

A negyedik: 20-án Bécsben a Stephans-dómban *Erdő Péter* szentmiséjén Alsó-Bodok (Zoborvidék 22 faluja közül a 19.) asszonyai énekeltek: Ó SZENT ISTVÁN, dicsértessé!... Olyan szépen, mint mikor tavaly az aranymisémen zengtek. Máttyás király óta nem volt még Bécsben oly szép diadal, mint most!

Köszöntéssel, üdvözléssel és nem kis sietséggel
Jáki Teodóz OSB (Ph 47)

Séta

Nedves bakancsnyomok a hideg aszfalton, a félelmemet egy mellékutcában hagytam, idegen szobában öled sem nyugalom, nagyanyám halálát álmodtam, penészes falon tükröt találtam, sín-melletti mocskokban békét hirdettem, mikor lehetett, hamisan játszottam, amit befejeztem, mindig újra elkezdtem.

Abért János (Ph 98)

Soproni szervezet

Kedves Diáktársak!

Az első félévi programjainkat, sajnos, változó sikerrel tudtuk csak megvalósítani. Kirándulásaink a kellő számú érdeklődés hiányában hiúsultak meg, s mintha rendezvényeinken is csapant volna a létszám. Sajnálatos módon az Idősek Házának átadása is halasztást szenvedett.

Eltávozott körünkben három diáktársunk: *Horváth József* (Gy 31) kanonok, *Vinkovits Ferenc* (Gy 41) és *Villányi Béla* (So 47), valamint a sokunk által tisztelt és szeretett *Unger Feri bácsi* is, kellemes összefüggéseink házigazdája.

Programjaink

Szeptember 25. 18 órakor „fehér-asztalos” találkozó a BENCÉS HÁZ felújított ebédlőjében. A vacsorát a Ház konyhája készíti kizárólag a mi számunkra. Ez az utolsó alkalom arra, hogy bemutassuk az Idősek Házát. A lakók beköltözése után (a szigorú egészségügyi előírások miatt!) nem áll módunkban az intézményt mutogatni.

Október 20-án 17 órakor „Asztrik-mise” a bencés templomban, majd a Ház alagsori éttermében (bejárat a Kolostor utca felől) a „Bencés Lelkiségi” ez évi előadása: *Az induló Idősek Háza lelkiisége* címmel. A szentmisét bemutatja és az előadást tartja: *Hortobágyi Cirill* (Ph 77) pannonhalmi perjel úr. Ez alkalommal van módunk egyrészt megismerkedni az Idősek Háza munkatársaival, másrészt adományokkal hozzájárulni az induló intézmény működtetéséhez.

Október 31-én 16 órakor a hagyományos temetőlátogatás, tisztelgés és közös ima a bencés síremléknél.

November 14-én 17 órakor a Bencés Ház alagsori éttermében „Tudós-portrék” címmel bemutatkozunk két, nemrég magas kitüntetésben részesült diáktársunk: *dr. Kubinszky Mihály* (Bp 45) és *dr. Verő József* (So 51).

December 8-án 15 órakor *dr. Várszegi Asztrik* főapát úr celebrál szentmisét a bencés templomban, majd megáldja az új bencés intézményt, a Szent Benedek Idősek Házát.

Változtatlanul kérem címetek, telefonotok változásának, e-mail címeteknek bejelentését, és a tagdíjak rendezését. Az elnökség nevében is tisztelettel és szeretettel köszönt:

Sopron, 2003. szeptember 10.

Venesz Ernő (Ph 49)
elnök

A Sopronban és környékén élő bencés diákok hatékony munkájának következtében elkészült *dr. Endrédy Csanád* (Ph 47) atya nagy álma, amelyért ő maga is nagy áldozatokat hozott, a Szent Benedek Idősek Háza Sopronban, az egykori bencés kolostorban. Az épület megáldására 2003. december 8-án kerül sor, amely ünnepi szentmisével kezdődik 15 órakor a bencés templomban. A szentmisét és az épület megáldását *dr. Várszegi Asztrik* pannonhalmi főapát úr celebrálja.

Örülünk együtt diáktársaink sikerének!

Szalai Béla (Ph 58)

Keszthely – zalai szervezet

Alsóborsfán a felújított kápolna megáldására, oltárának és oltárképének megszentelésére és első kiállításának ünnepélyes megnyitására **2003. október 26-án** ünnepi szentmise keretében került sor. Az áldást és szentelést *Decs István* (Ph 69) plébános végezte. Ünnepi köszöntőt *Réffy József* polgármester, ünnepi beszédet *Nógrádi László* (Ph 66) országgyűlési képviselő mondott. Az *Árváné Szabó Judit* és *Lengyák István* által rendezett kiállítást, mely *Osváth Miklós* Borsfáról készített rajzait, festményeit mutatta be, *Lehota M. János* esztéta, főiskolai tanár nyitotta meg. A műsorban közreműködtek a *borsfai Általános Iskola*, a nagykanizsai *Hevesi Sándor Általános Iskola* és a *Farkas Ferenc Városi Zeneiskola* tanárai és diákjai.

A Szentháromság kápolna története

Alsóborsfán e kápolna felépítéséig csak egy harangláb állt. Harangjáról írásos emlék található az 1778. május 28-i pápalátogatás kapcsán. Az 1894. november 22-i hitközségi közgyűlés egyhangúlag úgy határozott, hogy „nem számítva a fuvarokat és a kézi napszámokat, melyeket a községbeliek a legnagyobb lelkesedéssel ajánlottak fel”, 1000 Ft-os költséggel felépíti a falu kápolnáját a millennium tiszteletére. Ehhez a püspökségtől engedélyt és „némi pénzsegélyt” is kértek. A hozzájárulást 1894. december 28-án kapták meg. Az elkészült épületet 1896. május 31-én, „Szent Háromság vasárnapján, a kápolna búcsúnapján” benedikálták (áldották meg).

Az eklektikus épület homlokzatából centrálisan kiemelkedő, gúlasisakos harangtoronynak két, széphangzású harangja van. A kisebbiket, *Toplek György* és hitvese *Dudás Rozália* adományaként 1912-ben, Sopronban öntötték „Sentenhofér Frigyes Fiai”. Átmérője 57 cm, gyártási száma 2942. A község közadakozásából szintén ez a harangműhely készítette el a nagyobbik, 1928-ban felszentelt harangot. Átmérője 62 cm, gyártási száma 5391. A kisméretű templomhajóba a keletről és délről nyitott harangtorony alatti ajtón át léphetünk be. A mennyezet az 1800-as évek végének vasgerendás lefedését mutatja, kereszthe futó, alacsony boltívvel. A bejáratnál balra falépcső vezet a teret ékesítő kis kórusra. Innen nyílik a harangtorony. A délen és északon kialakított boltíves ablakok felső üveglapjai színesek. Az építők ezzel is igyekeztek a terem hangulatát ünnepélyessé tenni. A félköríves, félkupolás szentély akvarell oltárképét *Osváth Miklós* Munkácsy-díjas festőművész készítette 2003-ban. Alkotásán, Borsfa és környéke részleteit felidéző táj felett Jézus Krisztus alakja, valamint az Úristen és a Szentlélek motívuma jelenik meg.

Az 1930-as évekre a templom istentiszteletek tartására kicsi lett. Ezért az egyházközség 1940-ben megvásárolta a Berg család XVIII. szd. végén épített klasszicista stílusú kúriáját, és benne alakította ki a nagyobb imahelyiséget és a paplakot. A kápolnát ettől kezdve nem használták, csak évente egy alkalommal, a búcsúkor. Teteje lassan tönkrement, falai átnevedtek. Állaga annyira leromlott, hogy 2003-ban a falu egyházközsége és önkormányzata, *Decs István* (Ph 69) plébános és *Réffy József* polgármester vezetésével elhatározta a felújítást. Az épület állandó használatának megoldásához *Lengyák István* nagykanizsai tanár javaslatára alakították ki a művészeti tárlatok befogadásának lehetőségét, megtartva a kápolna eredeti, fogadalmi funkcióját is. Ekkor készült el a torony rácsozott kapuzata és tájékoztató táblái.

A helyreállítás példaértékű munkáját *Husz Ferenc* festő, *Lábadai Ferenc* kőműves, *Pulya Tamás* festő, *Rácz Tamás* asztalos, *Szabó József* festő, *Tóth János* asztalos, *Tóth Norbert* festő, *Tóth Zsolt* asztalos és *ifj. Vasas István* lakatos végezte.

A beszámolót és a kápolna történetét küldte: *Lengyák István*

2003. november 1-jén, szombaton délelőtt 11 órakor került sor Zalaapátiban a bencés temetőkápolna felújítás utáni újrászentelésére. Az újrászentelést volt diáktársunk, *Márfi Gyula* (Ph 62) veszprémi érsek végezte.

Az egykori híres zalavári bencés apátságnak helyet adó községnek (és *Miksa atya* szülőfalujának) polgármestere, *Vincze Tibor* (Gy 84) diáktársunk szeretettel köszöntött az ünnepi eseményre eljött minden egykori bencés diákot.

Szalai B.

A Bencés Szellemisségért Alapítvány (Keszthely) az alapító okiratának megfelelően végezte tevékenységét. Szellemisségének megfelelő találkozókat szervezett, neves előadókkal, ahol vallási- társadalmi-családi kérdéseket vitatott meg, politikai indíttatástól mentesen.

Alapítványunk a jövedelemadó 1 %-án kívül központi költségvetési, önkormányzati, alapítói támogatásban nem részesült, pályázati úton bevételhez nem jutott. A kuratórium tagjai juttatásban nem részesültek. Szervezetünk tagjai havonta találkoznak Keszthelyen és Hévízen.

Az alapítvány kuratóriuma a 2002. évi közhasznúsági beszámolóját és pénzügyi teljesítését 1/2003.(10.22.) sz. határozatában megállapította és az alapítók közgyűlése elfogadta.

A beszámolót a Zala Megyei Főügyészség törvényességi szempontokból megvizsgálta, és azt – mint törvényest és jogszerűt – tudomásul vette.

Kérem tagtárs diáktársaimat fentiek tudomásul vételére, és köszönöm az eddigi, kérem további együttműködésüket.

Kalapos István (Ph 65)
a kuratórium elnöke

Bácskai szervezet

A szokásos remek hangulatban töltött együtt 2003. szeptember 19-én jó pár órát a BDSZ Bácskai Szervezetének összejövetelén több mint két tucat egykori bencés diák. A bajai ferences templomban *Schindler Máttyás* (Ph 77) plébános diáktársunk celebrálta szentmise után a szokásos remek

halászlét fogyasztottuk el a Sugovica partján, a Petőfi szigeten. *Vancsura László* (Ph 84) területi elnök adott a vacsora után tájékoztatást a szervezet aktuális ügyeiről. Az idősebb bencésdiák-generációt „pesti vendégként” *Könyves Tóth Kálmán* (Ph 47), a BDSZ elnökségét pedig *Szalai Béla* (Ph 58) főtítkárral képviselte. Akiknek a késő éjszakába nyúló baráti beszélgetés után még volt szabad idejük és energiájuk, azok *Kiss György* (Ph 67) diáktársunk vezetésével megtekinthették a kalocsai érseki palotát és híres könyvtárát. (Sz. B.)

Somogyi szervezet

Szép számban gyűltek össze a Somogy megyében élő bencés öregdiákok november 15-én Kaposszentbenedeken, a Szent Benedek-rendi nővérek gyönyörű kolostorában. *Váli Ancilla* rendi előljáró betegsége miatt személyesen nem köszönthette az érkezőket, akiket a Somogy megyei szervezet elnöke, *dr. Antal László* (Ph 73) és titkára, *Tóth Ambrus* (Ph 88) fogadott.

A kolostor kápolnájában *Csatlós István* (Ph 80) inkei plébános diáktársunk celebrálta a szentmisét, amelyben közösen megemlékeztünk a tavalyi összejövetelen még közöttünk lévő, előző nap eltemetett *Lohr Ferenc* (Ph 61) diáktársunkról. Homáliájában *Csatlós Pista* napi kötelességeinkről és küldetésünkről is szólt.

A szentmise után *dr. Szelestei Tamás* (Ptl) tartott magával ragadó előadást a Keszthely-Zalai és a Somogy megyei BDSZ szervezetek közös szervezésében megvalósult Medjugorje-i zárandokútról. Ezután *Antal László* ismertette a megyei szervezet tevékenységét, külön megemlékezve a májusi Balatonbogláron rendezett összejövetel kiváló visszhangjáról (ami nem csak a *Légli-fiúk* remek borainak volt köszönhető). A jelenlévők úgy határoztak, hogy a jövő tavaszi összejövetel Sídófonon lesz, és a szervezési feladatokhoz *Meggyes Gábor* (Ph 60) és *dr. Ruff Flórián* (Ph 81) diáktársaink segítségét kérték, akik a felkérést nagy lelkesedéssel el is vállalták.

A kolostorban elfogyasztott közös ebéd után – *Dakos László* (Ph 79) diáktársunk remek szállógyöröki borokat hozott! – kötetlen, múltat idéző és jövőt formáló beszélgetésen maradtak együtt a megjelentek.

Jó volt ismét Kaposszentbenedeken lenni!

Szalai Béla (Ph 58)

Bencés Diákok Győri Egyesületének zarándokútja

A Bencés Diákok Győri Egyesülete (BDGYE) fontosnak tartja azt, hogy a közösségi élet bővelkedjék baráti együttléteket, ahol az egyívású emberek kapcsolatai tovább erősödhetnek, ahol az őszinte baráti érzés melegében napfény sugározhat a szürke, gondokkal terhelt hétköznapi sorába.

Utunk első állomása Deáki (Diakovce) volt, mely magyar lakosú falu Felvidéken, Vágselye mellett. Itt alapított Szent István királyunk 1002-ben templomot, melyet a környező birtoktesttel a mártónhegyi szerzeteseknek, azaz a pannonhalmi bencéseknek adományozott. Az ősi templomrész kétszintes. Az alsó templom felett lépcsőn megközelíthető felső templom-tér alakult ki a tető alatt, a kapcsolódó szerzetesi fülkével. Itt született a PRAY KÓDEX, amelynek latin szövegébe ágyazódott be ősi magyar nyelven a ma is megszívlelendő gondolat: „Látjátuk, feleim, szümtükkel, mik vogymuk, isa pur és homu vogymuk!”

Később, a 19. század második felében kibővült a régi templom, Schulek Frigyes neves építész (a budapesti Mátyás templom alkotója) tervei alapján alakult mai kéttornyú formájára. A felső templomban ma is régészeti-helyreállítási munkák folynak, az alsó templom szépen helyreállítva, festett fali freskókkal a hívek rendelkezésére áll. A helyi egyházközség készségesen, részletes ismertetéssel állt rendelkezésünkre.

Garamszentbenedek (Hronský Beňadik) volt a második állomásunk, amelyet Nyitrán keresztül értünk el autóbusszunkkal. A helység ékessége az a gótikus templom, mely a falu közepén kiemelkedő dombtetőn hirdeti két tornyával Isten dicsőségét. Szent László testvére, II. Géza királyunk uralkodása alatt létesült 1075 körül. Az adományozottak itt is a bencés szerzetesek. A templom nagyméretű, román-gót építészeti elemekkel ékeskedik. A környezetében renház, udvar, kerengő található, a domboldal irányából bástyaszerű megtámasztással, de a külvilág támadásai ellen is védhetővé téve. A nagyméretű templombelső nagyszerű térélményt nyújt. Jellegzetes a szárnyasoltár, melynek kiképzése a kor stílusához illik. (Az eredeti oltár ma Esztergomban van.) A felületeken képek, faragványok, táblák utalnak a kegyurak – magyar főurak, főpapok – ide való kapcsolataira. A templom gazdag ereklyékben, a vallási élet gyakorlatában használatos kultikus tárgyakban. Csóka Gáspár OSB atya, útítársunk, nagy szaktudással ismertette a látnivalókat.

Végül a zarándokcsoport együtt imádkozott Isten segítségéért, majd felcsendült -- ki tudja mikor utoljára -- a „Boldogasszony Anyánk...”, ősi himnuszunk melodikus szép dallama. Szem nem maradt szárazon...

A zarándokút Komáromban (Komarno) fejeződött be az Európa-tér megtekintésével. A teret szegélyező házak különböző – Európában honos – stílusban épültek, és kedves hangulatot árasztva teszik kellemessé az itt töltött időt. Érdemes a megtekintésre.

Beszámolónk mindazoknak szól, akik szívesen érzik át a régi idők üzenetét. Az ezeréves múlt megtekintett emlékei csak büszkévé tehetnek bennünket, hogy ebből a kultúrából iskolás éveink alatt mi is részesülhettünk!

Szabó Gyula (Gy 48)
a BDGYE elnökségi tagja

Kedves Barátaim!

Szomorú hírt közlök Veletek. Dr. Tamasits Ernő (Gy 55), a győri szövetség elnöke november 29-én a győri kórházban meghalt. Családjától tudtam ezt meg. Marton József rendtársunk, a győri kórház súlyos betegeinek anyaga, adta föl neki a betegek szentségét, azóta is minden nap áldoztatta, még délután is, a halál előtt egy-két órával. Még beszélgetett is Ernővel az áldoztatás után.
Teodóz (Ph 47)

Dr. Tamasits Ernő diáktársunkért 2003. december 5-én, pénteken délután 1/2 5-kor lesz gyászmise Győrben, a Bencés templomban. Legyünk ott egy közös imádságra minél többen!
Szalai Béla (Ph 58)

„Könyvesház”

Szalai Béla (Ph 58): Magyar várak, városok, falvak metszetei 1515–1800. – I. kötet A mai Magyarország Kiegészítései 1. – Publikus Bt. [Budapest 2003]

Hírlevelünk 2002. márciusi számában méltathattuk részletesen Szalai Béla akkor megjelent nagy könyvét. A méltatást itt ugyan meg nem ismétlem, de újra elolvasását figyelmetekbe ajánlom. Ez a kiegészítő kötet még hozzátessz jónéhány lapátal az akkori érdemekhez: egyszerűen fantasztikus barátunk teljesítménye. De hadd idézzek néhány gondolatot az új kötet előszavából: Az első kötet „megjelenésekor is tisztában voltunk azzal (...), hogy a már katalogizált metszeteken felül újabb és újabb metszetelek felbukkanása várható. Az elmúlt két év ezt az előrelátást igazolta, és most a könyv kéziratának lezárása óta felbukkant 50 új metszetről (...) tudunk beszámolni. (...) Az újonnan felbukkant metszetelek leírásán túl jelen kiegészítő kötetben két tanulmányt is közzéteszünk.”

Az immár két kötet kétségtelenül bizonyítja, hogy barátunk nem semmiért nyert évekket ezelőtt Amerikában PhD és itthon művészettörténeti kandidátusi fokozatot. További ilyes sikereket kívánva neki, várjuk az újabb köteteket!
KTK

Boksay György (Ph 47): Párbaj a Balaton jegén – Történelemmorszák a Balaton és a Bakony vidékéről. Somogyi Győző festőművész színes műmellékleteivel. – Harmadik kiadás, a Tihanyi Bencés Apátság megbízásából kiadja a Kollázs Kiadó, Veszprém, 2003.

Richárd atya az előszóban így ír: „Boksay György könyve nem történelemkönyv, de a történelemről szól. Az előttünk járt nemzedékekről, nádasok, várak, erdők embereiről: azokról, akik itt születtek, ezen a tájon. Olvassa szeretettel ezeket az írásokat, aki kézbe veszi: ritka ajándékot kap az olvasó. Tiszta olvasmányt, szívet-lelket felüdítőt. Olyan olvasmányt, amire szüksége van felnőtteknek, gyerekeknek egyaránt.”

Harmadik évf. a megjelenés óta, s immár itt a harmadik kiadás. Úgy tűnik, nem csak mi, készítői éreztük, hogy sikeres lesz négy éve elhunyt Giorgio barátunk postumus könyve, hanem ezt az olvasók is visszaigazolták. – (A szerk.)

Tihanyi Kalendárium 2004. – Szerkesztette dr. Korzenszky Richárd OSB (Ph 59) és munkatársai.

Örömmel vehetjük – immár jó évtizede, évente – kézbe az új Tihanyi Kalendáriumot. Ízléses, sőt művész kiállítás a címlapot tervező Udvardy Erzsébet festőművésznek, és a szerkesztést végzőknek köszönhető. A tartalmi összeállítás főleg Richárd atya munkája – gondolom. Az írások felvillantják Tihany múltját, jelenét, a fotók jellemzik mind az ábrázoltakat, mind készítőjüket; a képek sorrendje is fontos gondolatokat (!) takar. Sorolhatnánk: a bencés lelkiségről szóló fejezet(ek), a napló, a tihanyi mindennapok, a mindenféle névsorok, az ökömené, a múltban élő szilánkokkák és hosszabb írások...

E köteteket legszívesebben Dante Isteni Színjátékához hasonlítanám: Ott az egész kozmoszt járja végig a főhős, itt a tihanyi univerzum a benső séta helyszíné. S a Divina Commediához hasonlóan a Tihanyi Kalendárium is „nagyszerű lelki olvasmány” (mint mondotta Albo Centoni, volt olasz tanárunk).
Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)

P. Jáki Sándor Teodóz OSB (Ph 47): Csángókról igaz tudósítások. – Való Világ Alapítvány, Budapest, 2. kiadás

A könyv hátlapjáról: „Amit a szerző látott, hallott, megtapasztalt, a valóság élő szövetének empirikus anyagából adja át nekünk. (...) Annyi kilométerrel a lábában, ahánnyal, s ahányszor 'elcsángált' a moldvai magyarokhoz, az őshazába is eljuthatott volna (...) A csángómagyar élet szeleteiből, mozaikjaiból áll össze az a kaleidoszkóp, amely e néptestvéreink életét mutatja be színesen, fordulatokban és izgalmakban bővelkedve. Az ötvennyolc tudósítás három bokrba, három téma köré csoportosítható: a csángómagyarok mindennapi léte; a magyar szó, a magyar nyelv; a csángómagyar valóság égi mása, a népének világa. (...) Szinte lehetetlen visszaadni a szerzőnek azt az értékkeső szenvedélyét, s a rátalálás örömeit, amely a könyv minden sorából átsugárzik az olvasóra.” – (A szerk.)

„Vajh hol van lakásuk?”

Aki tud róluk, szóljon. Kérem, címváltozásokat azonnal jeleltsétek. **Jelenleg 80 cím hibás.** A listát naponta helyesbíttem, mégis minden alkalommal sokat – legutóbb vagy 25-t – *elköltözés stb.* miatt visszahoz a posta, így a hiba mindig „újratermelődik”. – Köszönöm az eddig is sok visszajelzést!

Dr. Könyves Tóth Kálmán (Ph 47)
H–1103 Budapest, Salamon u. 11/b
Tel.: 00/36/1/262-5071
E-mail: drtk@freemail.hu

Név, vélt gimn., év és szervezet	Név, vélt gimn., év és szervezet	Név, vélt gimn., év és szervezet	Név, vélt gimn., év és szervezet
Auer Tibor	Ph 99 Sz	Nagy Endre dr.	Ph 60 Bp
Bálint Aladár	Gy 48 Gy	Nagy László v.	Gy 37 Gy
Bandinter Tamás		Nagy Zoltán	Gy 65 Gy
Bánsági Béla		Németh András	
Bata Nándor	Ph 90 Sm	Németh Barnabás	
Bitskey Gábor	Ph 80 Bp	Németh Ernő	Gy 82 Gy
Bonta Kálmán		Németh István	Ptl 96 Dm
Borsos László	Ptl Kh	Németh József dr.	Ph 88 Dm
Böröcz László	Ph 98	Nényei Zoltán B. dr.	Ph 90 Bp
Breglovics Tamás	Gy 67 Sz	Novák Árpád	Ph 80 Vp
Bujdosó Géza	Gy 54 Gy	Ohetring Pál	Ptl Gy
Czömpöly Tamás	Ph 94 Se	Ősz István	Ph 63 Bp
Cseh Gellért György dr. Gy	92 Pe	Padeczky Józsefné	Bp
Csermely Szabolcs	Ph 74 Vác	Pálhegyi Sándor	Gy 87 Sz
Dobó Ferenc Tibor dr. Cs	52 Cs	Palócz András	... Gy
Dovicsák Tamás	Ph 82 Vp	Pék Győző	Ph 73 Ny
Fábián József dr.	Ph 78 Bp	Rácz Miklós	Gy 93 Gy
Glóner Csaba	Gy 89 Km	Rentenher I. dr.	Zc
Györgyi János	Ph 75 Db	Ruzsics Balázs dr.	
Hauberl Gergely L.	Ph 98 Bp	Sallai Géza	Gy 85 Bp
Horváth István Sándor	Ph 88 Kh	Soltész László	Ptl Ny
Horváth József dr.	Gy 76 Gy	Soproni Géza	Bp 48 Bp
Horváth Sándor	Gy 94 Sz	Steiner Mátyás	Ph 80 Bp
Jungi Csaba	Gy Gy	Stifner Gábor dr.	Ph 73 Tb
Kassai Lajos	Pp 42 Bp	Sugár Miklósné	Ptl Kg
Kelemen Attila	Gy 90 Gy	Szalay Béla dr.	Ph 64 Gy
Kemény András	Ph 80 Bp	Szelid László	Gy 52 Gy
Kemény Gyula dr.	Ph 54 Km	Szórád Antal	Ko 41 Bp
Keszthelyi Gyula	Gy 64 Gy	Sztankay Árpád dr.	Ph 74 Db
Kiss Andor ifj.	Ptl	Tihanyi Sándor	Gy 79 Bp
Kiss Zsolt gk. pap	Ph 87 Ny	Tóth János	Vp
Kocsis András	Ph 76 Bp	Török Lajos Sándor	Ph 57 Gy
Kricsfalusy Mihály dr.	Ph 75 Bp	Tulok András	Ph 53 Bp
László G. Farkas dr.	Ko 34 Fk	Vámosy Béla	Gy 82 Bp
Lelkes Péter	Ph 63 Zc	Vannay-Skody Tamás	Gy 86 Bp
Lengyel Antal sac.	Ph 62 Dm	Varga Gyula dr.	Gy 77 Gy
Melegh Attila László	Pp 46 Vp	Varga Miklós dr.	Gy 85 Sz
Mészáros József	Ph 66 Vp	Volf Kálmán	Gy 69 Vp
Mészáros Zsolt	Ph 82 Vp	Zelescsényi Béla	
Mihályi Levente	Ph 94 Ny	Zseli Miklós dr.	Ph 94

Hivatalos címünk

MINDEN nekünk (azaz a BDSZ-nek, elnökségének, adminisztrációjának stb.) szánt **küldeményeket ide küldjétek:**

BDSZ Hívősvölgyi Dokumentációs Helyi Szervezete

2083 Solymár, Terstyánszky u. 10.
Horányi Márton (Ph 83): 30/964-6632, 26/360-810 (fax is)
Bognár Melinda ügyvivő: 1/391-1413 (fax is)
e-mail: auditkft@mail.datanet.hu

Kérjük, hogy tagdíjakokat (aktívaknak 2500 Ft/év, nyugdíjasoknak 300 Ft/év, 75 év felett: *nem kérünk, de megköszönjük*), ha nem területi szervezetetekenél rendezitek, csekkszámjainkra fizessétek be. Írjátok rá a címzésteken lévő nyolcjegyű számot (egyéni azonosítókat), iskolákat és az érettségi évét.

Csekkszámjaink:

10403356–33500155–00000000 Bencés Diákszövetség
10403356–33500155–00008888 Bencés Diákszövetség

Területi szervezeteink

A * - gal jelöltek önálló jogi személyiségű egyesületek. – [Rövidítés]

BDSZ **Bácsi** Szervezete [**Bá**]
6500 Baja, Szeremlei u. 20.
79/321-028, 30/488-0470 Vancsura László (Ph 84)

BDSZ **Budapesti** Szervezete [**Bp**]
1085 Budapest, József krt. 43.
1/266-6750 Ember Károly (Bp 51)

BDSZ **Debreceni** Szervezete [**Db**]
4026 Debrecen, Jókai u. 22.
52/446-186 Dr. Surányi Béla (Ph 61)

BDSZ **Délkelet-magyarországi** Szervezete [**Dm**]
6722 Szeged, Boldogasszony sugárút 13.
62/310-753 Rákos Gyula (Ph 54)

BDSZ **Egri (Heves megyei)** Szervezete [**He**]
3300 Eger, Hadnagy u. 11.
36/310-441 Dr. Hanis Béla (Gy 75)

BDSZ **Északkelet-magyarországi** Szervezete [**Km**]
3907 Tállya, Rákóczi u. 37.
47/398-118 Dr. Sója Szabolcs (Ph 58)

BDSZ **Fővároskörnyéki** Szervezete [**Fk**]
1211 Budapest, Kossuth L. u. 24. 8/35.
1/277-2186 Kovács Dezső (CS 51)

*BENCÉS DIÁKOK **Győri** Egyesülete [**Gy**]
9021 Győr, Árpád u. 41.
96/310-156, 96/317-148 **[Dr. Tamasits Ernő (Gy 55)]**

BDSZ **Keszthelyi** Szervezete [**Kh**]
8360 Keszthely, Schwarz D. u. 84.
83/515-113, 515-110 Benkő Zoltán (Gy 84)

BDSZ **Komárom-Esztergom megyei** Szervezete [**Tb**]
2800 Tatabánya, Béla király krt. 20. I.2.
34/334-973 Domnanovich Tamás (Kg 49)

BDSZ **Kőszegi** Iskolaszervezete [**Kg**]
9730 Kőszeg, Bajcsy-Zs. u. 19.
94/360-223 Dr. Szerdahelyi Endre (Kg 43)

BDSZ **Nyíregyházi** Szervezete [**Ny**]
4400 Nyíregyháza, Tompa M. út 17. fszt. 2.
42/316-812 Gondos Lajos (Ph 57)

*BENCÉS DIÁKOK **Pécsi** Egyesülete [**Pe**]
7621 Pécs, Perczel M. u. 35.
72/326-768 Hábel János (Ph 82)

BDSZ **Piliscsabai** Szervezete [**Pp**]
1125 Budapest, Mátyás király út 47.
1/466-7615 Dr. Maróth Miklós (Ph 61)

BDSZ **Somogyi** Szervezete [**Sm**]
7523 Kaposfő, Kossuth L. u. 163.
82/477-187, 30/9793-109 Dr. Antal László (Ph 73)

BDSZ **Soproni** Szervezete [**So**]
9400 Sopron, Templom u. 1.
99/523-766 Vesz Ernő (Gy–Ph 49)
e-mail: szentbenedek@mail.datanet.hu

BDSZ **Székesfehérvári** Szervezete [**Fe**]
7013 Cece, Deák F. u. 30.
25/235-020 Kovács János (Ph 86)

BDSZ **Szentendrei** Szervezete [**Se**]
2000 Szentendre, Szarvashegy 5.
26/310-911, 310-318 fax Dr. Kovács Attila (Ph 55)

BDSZ **Szombathelyi** Szervezete [**Sz**]
9700 Szombathely, Deák F. u. 51.
94/317-793, 313-275 fax Harangozó Bertalan (Gy 73)

BDSZ **Tolna megyei** Szervezete [**To**]
7720 Pécsvárad, Plébánia
30/574-836 Antal Géza sac. (Ph 66)

7100 Szekszárd, Kőrösi Csoma Sándor u. 32.
74/314-364, 20/423-517 ügyv. e.: Endrédi István (Ph 63)

BDSZ **Váci** Szervezete [**Vác**]
2600 Vác, Gerle u. 26.
27/313-072 Laczus Géza (Ph 58)

*BENCÉS DIÁKOK **Veszprém Megyei** Egyesülete [**Vp**]
8200 Veszprém, Varga u. 4/c
88/425-933, 401-366 este Bischof Péter (Ph 75)

BDSZ **Hívősvölgyi Dokumentációs Helyi Szervezete** [**HD**]
2083 Solymár, Terstyánszky u. 10.
26/360-810 este (fax is), 30/964-6632 Horányi Márton (Ph 83)
1/391-1413 (fax is) Bognár Melinda
e-mail: auditkft@mail.datanet.hu

Kiadja a Bencés Diákszövetség, felelős *Faber Miklós*, a BDSZ elnöke.

Szerkesztőbizottság:

Deli Gergely, Feiszt György, Krámlai Péter, Szikora József,
olvasó- és technikai szerkesztő: *dr. Könyves Tóth Kálmán,*
főszerkesztő: *dr. Scherer Norbert*

Nyomta a Komp Nyomda, Budapest, XIII. Tel.: 329-7655